

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XIV* legislatura · tercer període · sèrie C · número 290

Comissió d'Afers Institucionals

Sessió 18, dijous 5 de maig de 2022

Presidència de l'l. Sr. Jordi Terrades Santacreu

TAULA DE CONTINGUT

Sessions informatives

355-00054/13 i 355-00055/13

3

* Denominació que adopta la legislatura actual a partir del 4 de juny de 2021, en compliment de la Resolució 9/XIII del Parlament de Catalunya, aprovada pel Ple en la sessió 7, del 2 de juny de 2021 (BOPC 50/13, del 04.06.2021).

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El *Diari de Sessions del Parlament de Catalunya* (DSPC) reproduceix només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient de la comissió.

Transcripció i correcció: CPSL
Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7976 (general)
0213-7992 (sèrie C)
DL: B-3.468-1982

www.parlament.cat

Sessió 18 de la CAI

La sessió de la Comissió d'Afers Institucionals (CAI) s'obre a un quart d'onze del matí i un minut. Presideix Jordi Terrades Santacreu, acompanyat de la vicepresidenta en funcions, Alba Vergés i Bosch, i del secretari, David Saldoni i de Tena. Assisteix la Mesa el lletrat Miquel Lluís Palomares Amat.

Hi són presents Helena Bayo Delgado, Cristòfol Gimeno Iglesias i Marta Moreta Rovira, pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; Antoni Flores i Ardiaca, Raquel Sans Guerra, Meritxell Serret i Aleu i Jordi Orobitg i Solé, pel G. P. d'Esquerra Republicana; Joaquim Calatayud Casals, Jordi Fàbrega i Sabaté i Glòria Freixa i Vilardell, pel G. P. de Junts per Catalunya; Joan Garriga Doménech, pel G. P. de VOX en Catalunya; Maria Dolors Sabater i Puig, pel G. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar; Marc Parés Franzí, pel G. P. d'En Comú Podem; Joan García González, pel G. P. de Ciutadans, i Alejandro Fernández Álvarez, pel G. Mixt.

Assisteix a aquesta sessió la consellera de la Presidència, Laura Vilagrà Pons, acompanyada de la secretària general de la Presidència, Núria Cuenca León.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Sessió informativa de la Comissió d'Afers Institucionals amb la consellera de la Presidència sobre l'enquesta de percepció de la possible celebració dels jocs olímpics d'hivern a Catalunya l'any 2030 i les implicacions en transparència i garantia de la consulta (tram. 355-00054/13). Comissió d'Afers Institucionals. Sessió informativa.

2. Sessió informativa de la Comissió d'Afers Institucionals amb la consellera de la Presidència sobre el projecte dels jocs olímpics d'hivern (tram. 355-00055/13). Comissió d'Afers Institucionals. Sessió informativa.

El president

Bon dia, diputades, diputats, consellera. Primer de tot, demanar-los disculpes per aquest quart d'hora de retard que hem tingut per causes sobrevingudes i no volgudes.

Abans de començar aquesta sessió, informar-los i donar compte que s'ha traslladat a la Mesa de la comissió que el diputat senyor Alejandro Fernández ha estat designat ponent de la proposició de llei d'estabilització de les treballadores i treballadors del sector públic en substitució de la que havia estat diputada, la senyora Eva Parera Escrichs.

Sessions informatives

355-00054/13 i 355-00055/13

I, sense cap més comentari, passariem a aquesta compareixença de la consellera Laura Vilagrà. Substanciarem els dos punts conjuntament. I, com que han estat sol·licitades per diversos grups parlamentaris, en primer lloc, li donariem la paraula, per tenir més diputades i diputats, a la portaveu de la Candidatura d'Unitat Popular i, en segon lloc, a la candidatura d'En Comú Podem, quan la consellera hagi acabat, evidentment. Consellera, té la paraula.

La consellera de la Presidència (Laura Vilagrà Pons)

Gràcies. Moltes gràcies, president, diputades, diputats. Bé, com veuen, m'acompanyen la secretària general de la Presidència, també la secretària general de l'Esport i de l'Activitat Física, el director del Consell Català de l'Esport, el secretari de Governos Locals i de Relacions amb l'Aran; el Bernat Costas, que és el director de Relacions Institucionals i amb el Parlament, que el coneixen bé per la seva relació amb aquesta institució, i també la Mònica Bosch i el Manel Vila, que són persones assessores de projectes transversals, així com, doncs, persones del meu gabinet.

Bé, en primer lloc, agrair-vos aquesta compareixença. De fet, tenia ganes de poder venir a explicar-me de forma tranquil·la, amb temps, sobre aquesta qüestió. Òbviament, disposada també a resoldre dubtes que m'imagino que tenen sobre la construcció d'aquest projecte de candidatura per dur a terme uns jocs olímpics i paralímpics d'hivern al Pirineu.

Hi ha dubtes, però no perquè Catalunya no hagi fet els deures. I, en aquest sentit, ja saben que tenen tota la disponibilitat d'obtenir tota la informació. La tenen en temps i forma, és a dir, dins els límits de la llei de transparència i amb la literalitat dels informes i informacions que demanen. Per tant, aquí no hi ha cuina, sinó que el que hem fet és un exercici absolut de transparència i voluntat d'explicar-nos. Això fa referència a tots els informes que acompanyen aquesta candidatura i també a tota la qüestió amb relació a l'enquesta que vàrem realitzar a final d'any passat, que, des d'ahir a les vuit del matí, doncs, en tenen tota la informació disponible.

No serà ni de bon tros la primera vegada que es parla de jocs olímpics en seu parlamentària. De fet, hi ha hagut diverses propostes de resolucions, interpellacions, mocions... Hi ha hagut debats intensos en aquesta institució. També, com deia, són nombroses les preguntes que, per escrit, o sol·licituds d'informació, se'ns han fet arribar, i que sempre hem volgut respondre amb total transparència des de que hem aterrat al Departament de la Presidència, ara fa gairebé un any.

I ho entenc. Entenc que aquest projecte ens ocupa i ens preocupa, i molt, perquè és complex, i des de diferents perspectives. I, per tant, comprenc perfectament que la seva feina com a diputades i diputats, i també la de les periodistes i els periodistes que ens acompanyen, doncs, és fer aquest seguiment i vetllar per la feina que fa aquest Govern amb relació a aquesta qüestió. Però ens obstinem per fer les coses el millor possible, amb tota rigorositat, i, evidentment, incardinant-nos en els valors que té la nostra societat, entenent com a valors allò que més valora, allò que més preua la nostra societat.

Així, els intentaré explicar, tan bé com en sigui capaç, on estem en el projecte, però sobretot per què aquest Govern està convençut de l'aposta per tirar endavant aquesta candidatura olímpica, com l'estem treballant i, en tot cas, què és el que volem fer.

Aquí, evidentment, anirem unint moltes de les peces que separadament han estat objecte de qüestionament, de negociacions, de rodes de premsa i també d'iniciatives parlamentàries o iniciatives del Govern. Parlarem d'informes, d'enquesta, de consulta, de proposta tècnica, de governança, però sobretot parlarem molt i molt de territori, dels Pirineus. Però crec que cal tornar a posar el focus, una vegada i una altra, en el que és important, eh? Per tant, el nostre territori i la nostra gent, perquè mai com ara s'havia parlat tant de Pirineus, de les seves necessitats, dels seus reptes. Per tant, hem posat al centre de la política catalana un territori que sempre s'havia sentit massa allunyat de la presa de decisions.

Però permetin-me que faci una mica d'antecedents per saber d'on venim. Crec que és del tot necessari posar aquest context històric per saber en quin punt estem avui, perquè els treballs que a dia d'avui estem liderant des del Departament de la Presidència crec que han esdevingut una cursa de relleus que han anat passant per diverses mans. I avui ens toca, evidentment, entomar-los i valorar-los, i decidir, doncs, cap on portem aquest projecte perquè sigui el millor per al país.

Però cal saber d'on venim, com els deia. L'aspiració en aquell moment de Barcelona i del conjunt de Catalunya per organitzar uns jocs olímpics d'hivern va néixer el 2010 de la mà de l'alcalde Jordi Hereu, l'alcalde de Barcelona, amb la idea de reviure el somni olímpic. Era de cara a, potser, fer una candidatura de cara al 2022. El seu successor, Xavier Trias, va mantenir l'aposta, però posposant-la al 2026.

El febrer del 2016, l'alcaldesa Colau va constituir una comissió no permanent d'estudi de la candidatura olímpica i paralímpica de jocs olímpics Barcelona-Pirineus, creada d'acord amb el plenari del Consell Municipal l'octubre del 2015. En

les conclusions d'aquesta comissió d'estudi, es va acordar que la ciutat de Barcelona no presentaria la candidatura per a aquest esdeveniment l'any 2026, per no disposar del temps necessari per elaborar un projecte guanyador.

Així mateix, també es contemplava que una nova candidatura futura s'hauria d'ajustar a les noves directrius que el Comitè Olímpic Internacional requeria en aquell moment, assegurant la viabilitat del projecte en temps i forma. Aquesta nova manera de fer del COI va ser anomenada «agenda 2020», prèvia i amb l'esperit de l'agenda 2030 de Nacions Unides o amb els objectius de desenvolupament sostenible.

Per tant, aquesta candidatura neix amb l'ADN dels jocs, d'aquests jocs, diquem-ne..., amb els objectius de desenvolupament sostenible sobre la taula, i centra els esforços per modernitzar i digitalitzar les instal·lacions ja existents. Camina i es construeix amb la participació, òbviament, del moviment olímpic, però també del món de l'esport i dels territoris, en tot cas, on es desenvolupi aquesta candidatura.

La part final de l'informe suggeria també que, per continuar valorant l'oportunitat d'un projecte futur d'aquestes característiques, seria necessari que la Generalitat liderés una comissió de treball on hi fossin presents les diferents institucions, els agents del territori que es consideressin oportuns. És per això que el març del 2017 la Generalitat va crear la taula de treball per la candidatura Barcelona-Pirineus, convocant-hi els principals representants institucionals, esportius i econòmics de Barcelona, de Lleida i del Pirineu.

La intenció era la de conèixer la seva disponibilitat a sumar esforços i avançar en la redacció dels treballs que s'escaiguessin per poder decidir, amb tota la informació necessària, si es podia i es volia tirar endavant l'organització d'aquests jocs olímpics. Aquesta taula es va reunir en diverses ocasions entre el maig del 2017 i el mes de novembre del 2019, i aquí van començar els treballs exploratoris per part de la Generalitat i treballs que vostès coneixen o que, en tot cas, tenen a la seva disposició.

El mes de juliol del 2018, la Secretaria General de l'Esport i de l'Activitat Física va acordar amb el COI la realització d'una visita dels assessors o assessores tècniques del mateix COI. Aquesta visita serviria per analitzar i valorar sobre el territori les possibilitats que la ciutat de Barcelona i els Pirineus, d'acord amb aquestes noves regles i requeriments de l'agenda 2020 del COI, pogués ser efectivament candidata a tenir uns jocs olímpics i paralímpics d'hivern, per al 2026 o el 2030, i els condicionants que hi poguessin existir.

Així mateix, la Secretaria General de l'Esport va proposar en el seu moment la implicació de Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya per la seva vinculació en la gestió de les estacions d'esquí, en la confecció de l'agenda de visites i trobades a Barcelona i al Pirineu, com els deia, amb assessors o assessores del COI.

Aquesta agenda 2020 ha configurat els principis sobre els quals es va construir la candidatura, reforçant aspectes de sostenibilitat ambiental, econòmica, i flexibilitzant tots els requeriments, amb l'objectiu de facilitar la presentació de candidatures, reforçant els aspectes lligats a la sostenibilitat ambiental, social i econòmica.

Això vol dir acreditar que els jocs olímpics i paralímpics es poden finançar amb els recursos que genera la mateixa organització i acreditar la no generació d'inversions, creixements urbanístics o ampliació de dominis esquiables per raó de la seva organització. I aquestes qüestions vull que quedin claríssimes, perquè són la base de la nostra proposta i trenquen amb la idea d'una candidatura especulativa.

El COI, amb la seva agenda 2020, aposta per un canvi de manera d'entendre els jocs. Es reinventa i, a partir d'aquell moment, no hi ha una candidatura amb un projecte tancat, sinó senzillament una proposta, un camí compartit. Perquè, a diferència del que passava fa anys, en què les ciutats o països conformaven candidatures tancades que se sotmetien a processos dubtosos d'elecció, a dia d'avui el procés és continu, un diàleg conjunt entre aquelles candidatures que aspiren a tenir uns jocs olímpics

i paralímpics i el COI per tal d'acabar conformant candidatures molt més treballades i guanyadores. I no, no es repetiran aquelles imatges que ens van fer escoltar «à la ville de... Barcelona», com tots tenim al cap.

Així doncs, quan, el setembre del 2018, assessors del COI van visitar durant tres dies el Pirineu i l'àrea metropolitana, van analitzar la idoneïtat de les diferents instal·lacions i dominis esportius existents per realitzar les proves olímpiques de gel i de neu, respectivament. I, poc després, es van reunir amb la Secretaria General de l'Esport i van explicitar la idoneïtat d'aquesta candidatura Barcelona-Pirineus com a possible candidatura de jocs olímpics i paralímpics en base als informes derivats d'aquesta visita.

Així doncs, el COI va concloure que l'àmbit metropolità de Barcelona i dels Pirineus disposava ja d'un instal·lacions i espais de muntanya on es podien organitzar les proves de jocs d'hivern sense la necessitat de construir instal·lacions noves o de generar nous espais esquiables. En tot cas, es va constatar que, adequant allò de que es disposa ja com a recurs, es poden organitzar uns jocs. Pel COI, no hi ha necessitat de cap instal·lació esportiva de gel o neu *ad hoc* ni de construir cap infraestructura de mobilitat ni allotjaments nous per als jocs. En tot cas, es valora com a millora de la candidatura aquelles actuacions ja previstes en les inversions o actuacions a setembre del 2018.

Finalment, es va apuntar, en tot cas, que, aprofitant els actius de què es disposa en aquella data, és possible presentar aquesta candidatura. I la candidatura, per tant, pot assolir amb solvència el compliment del cent per cent de les normes de l'agenda 2020.

En aquest sentit, pel COI han de quedar fora de l'àmbit de la competició, en aquest cas, les competicions de gel i de neu, de *bobsleigh* o salts d'esquí, perquè el mateix comitè olímpic proposa que la candidatura faci una proposta per realitzar aquestes proves olímpiques –de trampolí, de circuits lliscants– en un altre país del continent europeu.

Amb tota aquesta informació, el març del 2019 es va crear el programa de la candidatura als jocs olímpics i paralímpics d'hivern. És un acord de govern, de 5 de març, pel qual es crea el programa per a la preparació de la candidatura de jocs olímpics i que, evidentment, poden trobar..., tots els acords els poden trobar, doncs, publicats com toca.

Aquest programa recull l'organització d'aquest projecte olímpic, coordinant la col·laboració amb altres administracions públiques, entitats, organismes, agents socials, esportius i territorials que s'hi adhereixin. Està liderat per la secretaria..., estava liderat, en aquell moment, per la Secretaria General de l'Esport, i el programa disposava d'un equip tècnic, l'oficina tècnica, de caràcter interdepartamental i multidisciplinari, coordinat pels Ferrocarrils de la Generalitat.

El febrer del 2020 es publica un segon acord en el qual es canvien alguns d'aquests requeriments, però, en qualsevol cas, el que es fa és crear una comissió interdepartamental de programes per a la presentació de la candidatura. La Generalitat de Catalunya, amb la taula de treball, els acords de govern, amb el disseny dels treballs tècnics mitjançant l'oficina tècnica de Ferrocarrils, va començar a determinar tots els requisits que estableix el COI per tenir preparats els treballs tècnics que s'adeqüin a les necessitats d'aquesta nova agenda.

I sí, aquesta és la feina que es va iniciar en la legislatura anterior i que va recopilar, doncs, tot d'informació, avaluacions, possibilitats, debilitats i fortaleces del nostre territori. Va ser el moment en què es va demanar la majoria d'informes tècnics, que es van publicar fa unes setmanes de manera transparent i que tenen al portal de la Generalitat. Va ser el moment en què es va elaborar un dossier tècnic en què ens donaven totes les pistes pel fet de poder disposar d'aquesta organització dels jocs olímpics amb criteris de sostenibilitat i que es donaven les línies que avui utilitzem per poder negociar aquesta possible candidatura.

Per altra banda, i com els he dit, a aquest Parlament també se'n parlava molt, dels jocs, i la legislatura passada es va aprovar una moció –concretament la 104, de juliol del 2019– en la que s'aprovava impulsar una consulta entre el conjunt de la ciutadania del Pirineu sobre els jocs olímpics d'hivern perquè aquesta ciutadania pugui votar, pugui donar l'opinió, pugui fer propostes, manifestar necessitats, expectatives, també fomentar el debat públic, obert, transparent, i, per tant, doncs, que es pugui exposar tota la informació ambiental, econòmica, territorial necessària. Per altra banda, també s'instava els ens locals afectats –els ajuntaments, els consells comarcals– a facilitar també el debat per mitjà de les seves institucions municipals.

I ara ens trobem, doncs, en una nova legislatura, des de fa un any. I, en aquest cas, em toca, com a consellera de la Presidència i també d'Esports –em va tocar i ho estic fent–, entomar el lideratge d'aquesta candidatura. En aquest sentit, el que plantejàvem és recuperar aquests treballs tècnics que establien que una candidatura era viable –per tant, les opcions i els límits que tenim sobre la taula. També recuperàvem el mandat parlamentari, com els he dit, de fer aquesta consulta i de, per tant, obrir el debat públic. I, evidentment, també això ho vam recollir en els pactes de govern amb les diferents formacions que van conformar la governabilitat d'aquesta legislatura. Per tant, el compromís era la participació, la transparència i, finalment, en forma d'una consulta.

I aquest Govern va entomar el repte per responsabilitat, com no podia ser d'una altra manera, però també pel fet de que estem convençuts que és la nostra obligació fer-ho. El repte de seguir valorant i de veure què pot tenir de bo aquesta candidatura a casa nostra, que per nosaltres són moltes coses, i, per tant, el repte de seguir vius en aquest tauler de jocs i vetllar per fer la millor proposta. Oferir tota la feina, finalment, al territori dels Pirineus perquè al final sigui la seva gent qui acabi decidint.

I deixin-me posar èmfasi especial en aquest aspecte: que les persones del Pirineu decideixin finalment sobre el projecte. Nosaltres, aquí en el Parlament i en diversos espais, podem debatre moltes hores per donar, doncs, la nostra opinió; però, en qualsevol cas, i de forma clara, el que té de fort aquesta candidatura és que les persones del Pirineu seran les que acabaran decidint. Per nosaltres, aquest és un punt fort.

Per tot això, el juliol d'aquest any, el Govern va oficialitzar l'interès en seguir parlant i dialogant amb el COI per mitjà d'una carta del president, i, tot seguit, vàrem aprovar un acord, el 3 d'agost, d'impulsar el projecte de candidatura per als jocs olímpics i paralímpics d'hivern Pirineus-Barcelona, basada en criteris de sostenibilitat ambiental, cohesió territorial, participació ciutadana i sobre els òrgans de coordinació i desplegament de treballs preparatoris d'aquest projecte.

També vàrem crear una comissió interdepartamental dins del Govern, però en el que m'agradaria posar-hi més èmfasi és en el fet de crear una taula de representació territorial que hem millorat en la seva governança, perquè, en aquest sentit, estava previst que hi hagués els presidents i presidentes dels consells comarcals, però l'hem ampliat a totes les capitals de comarca –per tant, a totes les alcaldies de les comarques del Pirineu, per tant, les nou, o les vuit més la Vall d'Aran–, i, per altra banda, també amb tots els alcaldes i alcaldesses dels municipis on hi passaran proves. Per tant, en aquest sentit, una àmplia representació de l'àmbit institucional del país. Per altra banda, també hem començat els treballs de fer una oficina tècnica, que, evidentment, tot just comença i que, en qualsevol cas, també acabarà treballant sobre aquest aspecte.

Però, en qualsevol cas, crec que l'aspecte clau de tot el que estem parlant des de fa anys, i més intensament en els darrers mesos, és respondre al perquè, per què ho fem, per què creiem que hem de seguir treballant-hi, per què dediquem tants esforços a tots nivells per tirar endavant aquesta proposta. I els respondré amb tota sinceritat: perquè crec que és una oportunitat històrica per al territori, per als Pirineus.

Molt sovint ens retreuen que no hauria de caler un projecte com aquest per complir amb els deures al Pirineu. I és veritat, tenen tota la raó, però la realitat és tos-

suda i complexa, i la realitat és que mai fins ara s'havia parlat tant dels Pirineus i de les seves necessitats. Per tant, benvingudes siguin totes les oportunitats de posar els Pirineus al centre.

I volem transformar i volem un llegat beneficiós per als Pirineus. Volem assegurar-nos que tot el que fem ho fem amb respecte ambiental, amb sostenibilitat, òbviament, però també que ho fem per crear valor públic per al Pirineu. I a mi no se m'acut millor manera de fer-ho que vinculant-ho a l'esport. Catalunya és un país esportiu, ho hem demostrat moltíssimes vegades. I ho direm sempre que calgui: els jocs no són una competició de només quinze dies, són un esdeveniment que va molt més enllà: parlem d'entrenaments, campionats previs i posteriors, la preparació dels esportistes, els actes paral·lels o l'olimpíada cultural. És per això que parlem d'oportunitat, que parlem de revulsiu per a aquestes comarques pirinenques.

Un llegat que, evidentment, ha d'anar lligat a l'estratègia dels Pirineus. Un projecte que estem treballant en paral·lel per prioritzar totes les actuacions dels diferents departaments lligades a temes d'oportunitats, de desenvolupament territorial, d'arrelament, de repoblament, d'envelliment amb dignitat..., en definitiva, de posar-hi tots els serveis, totes les oportunitats, totes les possibilitats perquè les persones del Pirineu, hagin nascut on hagin nascut, tinguin les mateixes oportunitats que la resta del país.

I els n'hi posaré dos exemples que ja hem tirat endavant aquesta legislatura. D'una banda, és el ferm compromís en el desplegament dels serveis territorials, i creguin-me que sé de què parlo, quan parlo del desplegament territorial i com d'important és acostar les decisions al territori, acostar el Govern al territori i fer que el màxim de decisions es prenguin amb el principi de subsidiarietat, és a dir, a prop d'on hi ha la ciutadania. O bé l'aposta per INEFC - Seu d'Urgell –«INEFC muntanya», que en diem popularment–, i és el fet de..., no només una aposta d'inversió que ja està sobre la taula i que significarà una aposta important a la mateixa ciutat, sinó, òbviament, a totes les comarques de muntanya i a la Seu i a la comarca, òbviament, pel fet de que comencen uns estudis que tindran una trajectòria molt llarga; el fet de que estan dirigits per una dona, i això ens fa especialment il·lusió; el fet que la majoria de les persones que s'han inscrit en els primers estudis han sigut dones. Per tant, a més, fem una aposta per l'esport femení, l'esport de muntanya femení, i això ens fa, doncs, evidentment, una especial il·lusió.

Però, com els deia, valorem..., o intentaré avui explicar per què en termes d'impacte ens sembla que el llegat d'aquests jocs serà perdurable i serà molt positiu, si és que, òbviament, tenim candidatura guanyadora, òbviament –això ja ho saben, ja ho sobreentenem.

L'impacte esportiu, deixin-me que els parli de l'impacte esportiu. Els esports d'hivern –de gel i de neu, però també m'agrada explicar de muntanya– són part de la nostra cultura esportiva, i creiem que és important fer créixer el nombre de practicants i el nivell esportiu de totes les disciplines esportives englobades en els jocs olímpics o paralímpics, i, per tant, sumar a tot aquell avantatge que nosaltres sempre expliquem el que significa la pràctica de l'esport. Nosaltres sempre parlem de l'esport escolar, parlem de l'esport base i parlem d'ampliar socialment la pràctica de l'esport. Això és positiu. I, òbviament, després vindran, doncs, esportistes de nivell, però, en qualsevol cas, l'objectiu és la base, sempre ho expliquem.

Per altra banda –i aquí hi vull fer un incís especial–, en termes de participació, què signifiquen, a nivell d'esportistes, uns jocs olímpics? I ho compararé amb altres esdeveniments, que, de fet, ja es produeixen en aquests moments al Pirineu. Si fem una mica de repàs de què passa cada cap de setmana o cada cap de setmana d'hivern, especialment, al nostre Pirineu, veurem que, per exemple, a Baqueira-Beret, en forfets venuts, podem arribar fins a vint mil forfets en un dia; o a la Molina - Masella, en un cap de setmana bo, entre tretze mil i quinze mil forfets venuts.

Per altra banda, quant a esdeveniments concrets, la copa del món d'Andorra va tenir cinc mil esportistes en un dia; esportistes i espectadors del campionat d'Espanya d'esquí alpí, entre sis-cents i vuit-cents en un dia; esportistes i espectadors del campionat d'Europa d'esquí de muntanya, entre vuit-cents i mil en un dia; l'ultra Pirineu, gairebé nou-cents participants –una prova, un dia, en un territori molt concret.

El territori, doncs, està molt i molt acostumat a tenir esportistes cada cap de setmana. I, en aquest sentit, uns jocs olímpics com els que estem plantejant, amb les disciplines que estem plantejant, voldria dir que en el Pirineu català hi ha uns 1.800 esportistes i tècnics repartits en diferents àmbits territorials durant quinze dies. Per tant, deixin-me que els hi repeteixi: 1.800 esportistes i tècnics, diputats i diputades. No estem parlant del que no puguem assumir; al contrari, hem demostrat que nosaltres som capaços de generar esdeveniments que tinguin un impacte positiu, però, alhora, respecte territorial –respecte, evidentment, a la muntanya. I, en el cas d'uns jocs olímpics, amb un retorn social i econòmic sense comparació amb aquests esdeveniments que els he comentat: evidentment, amb molt més impacte positiu.

I algú està en contra dels esports de muntanya al Pirineu? Estem en contra, per exemple, de l'ultra Pirineu? No. Algú de vostès està en contra de l'ultra Pirineu? I, en tot cas, com els hi he dit, doncs, nou-cents esportistes en un dia, en un espai concentrat i, evidentment, amb un respecte absolut per la muntanya, pel que significa i pels seus valors? Mirin, aquest Govern som ferm defensors de l'esport, som ferm defensors de la muntanya i som ferm defensors del nostre país, la Catalunya sencera, de la capacitat que tenim de fer nostres projectes esportius que tinguin un retorn positiu importantíssim. Ho hem demostrat moltíssimes vegades.

I, diputades i diputats, entre esports de muntanya i esports de neu, tenim cinquanta mil persones federades a Catalunya. És una xifra impressionant, i això és esport base, això és esport del que ens interessa, de fomentar l'esport ciutadà. És una millora per a la salut pública, és potenciar un model de país viu, vinculat a l'estima al territori.

Des de fa set anys, tots els nens i nenes de les comarques del Pirineu de tercer i quart de primària s'inicien en l'esport de neu amb el programa Esport Blanc, i ho fan en la millor instal·lació esportiva que tenim, que és la muntanya. Aquest programa està impulsat pel pla estratègic dels esports d'hivern de Catalunya, de fet, nascut de l'embrió d'aquesta candidatura. I volem seguir treballant en aquesta direcció, és clar que sí.

Deixin que també els hi parli de l'impacte social i comunitari. Uns jocs poden servir, evidentment –i serveixen–, de plataforma i altaveu per a la lluita, per exemple, per les desigualtats, en termes de drets i oportunitats, que ens faran capaços de visualitzar problemàtiques socials globals que requereixen actuacions urgents, com són la lluita contra el canvi climàtic –com els deia–, la igualtat de gènere, la diversitat cultural, el racisme a l'esport. Volem que aquests jocs siguin un altaveu mundial de la reivindicació de l'esport femení. I ho expliquem moltíssimes vegades: aquesta ha de ser la legislatura de l'esport femení, i, com saben, fa pocs dies vàrem anunciar que quadruplicaríem el pressupost destinat a esport femení. I aquestes són aquestes són les eines que hem de tenir.

I som plenament conscients que posar el focus en un esdeveniment d'aquestes característiques, fet ben fet, com ho farem..., hi guanyem tots. I també amb relació a l'emergència climàtica. Estem convençudes que els valors de tenir cura de la muntanya, del Pirineu, del territori, els hem d'incloure i els podem incloure en aquest projecte.

Pel que fa a l'impacte sobre la marca o la imatge de Catalunya al món, és evident que la promoció del Pirineu com a destinació turística desestacionalitzada per nosaltres és una prioritat. També potenciar l'alt interès per temes culturals, per temes patrimonials, i, de fet, doncs, posar en valor tots els actius que ja tenim al Pirineu.

També els actius naturals, amb els nostres millors parcs; els actius gastronòmics o esportius, no cal dir-ho. I, evidentment, de la mà d'una ciutat com Barcelona, que, evidentment, té una marca al món ja contrastada.

Pel que fa a l'impacte econòmic, com els deia, volem potenciar un turisme desestacionalitzat que permeti el creixement d'altres sectors econòmics amb l'objectiu de generar una economia diversificada que incentivi la fixació de la població al territori, la generació de feines de qualitat i sostingudes al llarg de l'any. I sabem el que ens diran: que els jocs van en contra de la desestacionalització –o almenys alguns de vostès potser ens diran això. Nosaltres som tossudes, i els expliquem que els jocs són més enllà de quinze dies, que han de generar un llegat que permeti al Pirineu orientar-se cap a un punt de progrés més enllà del turisme, a través de l'esport, a través de la diversificació econòmica.

Perquè –lligant-ho amb l'anterior–, a nivell de marca, la repercussió és enorme. Aquest impacte mundial que significaria tenir uns jocs no només beneficia l'esport o l'esquí o la neu o el turisme; beneficia els petits artesans de productes quilòmetre zero, beneficia el sector primari que els ha d'abastir, beneficia les empreses que s'hi vulguin establir i que, si millorem la connectivitat, òbviament, se'n serviran. També ens serveix com una eina de repoblament: Catalunya es giraria a la muntanya i el Pirineu s'obriria al món.

En termes de millora en la connectivitat entre les persones del Pirineu, evidentment és una eina indispensable per al desenvolupament i per a l'equilibri del territori. I deixin-me aturar-me un moment en aquest punt. Com hem dit abans, el futur dels Pirineus i de tot el que es faci en els propers anys ha de succeir amb o sense jocs; el Govern de la Generalitat ho té claríssim, però és evident que, per arribar-hi, podem fer-ho amb més rapidesa si tenim aquesta fita en el calendari. Uns jocs olímpics podrien accelerar algunes inversions estatals. Ja els hi dic que les que depenen de la Generalitat les farem igualment, però, òbviament, tenim sobre la taula el desdoblament de l'R3 o la millora de la carretera N-260. Són unes comunicacions que necessiten una inversió molt important i que necessiten teixir una comunicació intercomarcal, també. Per tant, una visió horitzontal de les comunicacions, i no només vertical, que, evidentment, també hem de millorar.

I, finalment, en qüestió d'impacte, és evident que nosaltres el que pretenem és un nou model de jocs olímpics d'hivern. De la mateixa manera que en el seu moment vàrem fer els de Barcelona 92 amb un canvi de paradigma i que van significar que encara es considerin els millors jocs d'estiu, i, evidentment, ens en sentim orgullosos, volem que el Pirineu també sigui un punt d'inflexió pel que fa als jocs d'hivern, amb aquesta vocació innovadora, exemplificadora i perdurable i especialment sensible, perquè és evident que no ho podem obviar, en l'àmbit de la sostenibilitat i la incorporació d'energies renovables i molts altres aspectes vinculats a l'impacte ambiental.

I tot això que els hi explico ho sabem nosaltres, però també n'és plenament conscient la ciutadania del Pirineu. I els hi puc afirmar amb tota convicció perquè el nostre Govern treballa amb dades, treballa coneixent l'opinió de la ciutadania, i és evident que el bon govern també es basa en el bon ús de les dades i de conèixer les necessitats de la població. I és per això que ara poso sobre la taula, de fet, el que ens ocupa avui també, que són aquestes dues sessions informatives: sobre l'enquesta de percepció de la possible celebració d'uns jocs olímpics d'hivern a Catalunya l'any 2030 i les implicacions en transparència i garantia de la consulta –que és una de les primeres, diguem-ne, propostes de compareixença que ens varen fer– i, l'altra, sobre el projecte de jocs olímpics.

Els poso en antecedents sobre aquesta enquesta que vàrem realitzar. El 21 de gener vam anunciar l'àmbit de la consulta. En un primer moment, la vam circumscriure a la vegueria de l'Alt Pirineu i Aran. Va ser durant una roda de premsa que vaig fer jo mateixa, però juntament amb la secretària general de l'Esport i el secretari

general de Vicepresidència. En aquesta mateixa roda de premsa vam anunciar els resultats d'una enquesta que el Govern va realitzar per conèixer quina era l'opinió pública dels ciutadans i ciutadanes amb relació als jocs olímpics.

Una enquesta rigorosa i metòdica realitzada entre els dies 9 i 20 de desembre de l'any passat a 1.506 persones, que ens mostraven el resultat a tot Catalunya, i, per altra banda, especialment dins l'àmbit de la vegueria de l'Alt Pirineu i Aran. D'aquestes 1.506 persones majors de setze anys, tres-cents eren residents a l'Alt Pirineu i Aran, i dues-cents, a la resta de les comarques del Pirineu, és a dir, al Ripollès, Berguedà i Solsonès.

Alguns partits van posar en dubte la metodologia de l'enquesta i la seva fiabilitat, creient que així, probablement, doncs, en fi, acusaven la consellera de la Presidència o, en tot cas, entorpien o qüestionaven el projecte de jocs, però aquestes acusacions són totalment infundades, sense contrastar, i jo els hi diria avui, en seu parlamentària, que són falses, més lluny de la realitat. De fet, el que varen fer va ser posar en dubte la professionalitat dels tècnics del CEO i de la Direcció General d'Anàlisi i Prospectiva, que porten anys i panys treballant en camps metodològics. I, per tant, aquesta acusació només va ser per treure'n rèdit polític.

De fet, ens van acusar de no publicar els resultats de les tres comarques –del Ripollès, Berguedà i Solsonès– perquè els resultats eren negatius, o més negatius respecte de la vegueria de l'Alt Pirineu. En aquells moments, no vam explicar els resultats d'aquestes comarques perquè la consulta era en l'àmbit de la vegueria, com saben. Ara ja tenen tota l'enquesta penjada al portal del CEO. Des d'ahir a les vuit del dematí la poden mirar del dret i del revés, i veuran que els resultats són gairebé idèntics als de la vegueria, si hi sumen les altres tres comarques –tant si les hi sumen com si no. Crec sincerament que es van equivocar a l'hora d'assenyalar aquests professionals de manipulació.

I què hi veiem? Què ens diuen, aquestes dades? Doncs el que ens diuen és que el principal repte que ens apunta la ciutadania del Pirineu són les infraestructures de carreteres o accessibilitat al territori. També ens parlen d'evitar o treballar per evitar la despoblació. També l'envelliment, òbviament, és una preocupació per a la ciutadania del Pirineu. Millorar el transport públic i la mobilitat, l'optimització del turisme. Tots aquests reptes, evidentment, els treballem. Són reptes que són també del Govern, i no hi donarem l'esquena, sinó al contrari, els treballarem des de cadascun dels departaments de la Generalitat.

I, quant a les dades pròpiament amb relació a la vegueria o a la resta de comarques i amb relació a l'oportunitat o no de celebrar aquesta candidatura, un 74,6 per cent de la ciutadania de l'Alt Pirineu i Aran creu que els jocs olímpics serien interessants per al Pirineu, mentre que el 20,7 opina el contrari. Si hi afegim les comarques del Berguedà, Solsonès i Ripollès, aquesta xifra de l'interès per celebrar els jocs arriba al 74,2. És a dir, 74,6 davant 74,2; per tant, una diferència de 0,4 punts. Per altra banda, si mirem el conjunt de la ciutadania, tampoc hi ha tanta diferència, ens trobaríem en un punt per sota. Les dades del conjunt de la societat catalana són similars, perquè el 73,3 diu que seria interessant i el 20,6 opina el contrari.

La sostenibilitat ambiental i econòmica és un dels factors claus que també ens apunta aquesta enquesta. Òbviament, la ciutadania de Catalunya i del Pirineu i Aran i de la resta de comarques del Pirineu ens diuen que estan preocupats per aquestes qüestions, i nosaltres també. I, en tot cas –i ara ja aparto una mica l'enquesta–, el Govern és valent, i no es tracta que una enquesta ens doni la raó o no ens doni la raó, sinó que del que es tracta aquí és que el cent per cent de la ciutadania del Pirineu serà qui validarà, doncs, aquesta proposta, i és per això que li donem la paraula. I més endavant m'hi estendré, també, en aquest tema.

Una candidatura que ha de servir per valorar la riquesa, la potencialitat del Pirineu i complir amb els objectius de desenvolupament sostenible. I és per això que també aquests dies estem explicant molt intensament quins objectius tenim per al

Pirineu pròpiament des de la Generalitat de Catalunya, juntament amb el que hem anat parlant amb les institucions locals, per al 2030, més enllà dels jocs olímpics, molt més enllà d'aquí.

I evidentment..., la millora de la connectivitat transversal i horitzontal, en tots els sentits, però sobretot transversal, que és segurament la que manca més.

La dotació d'habitatge digne adequat als nuclis de muntanya. Sabem que aquest és un dels grans reptes –ens ho expliquen totes les alcaldies del Pirineu–, i, per tant, òbviament, hi hem de treballar intensament.

Potenciar tots els sectors econòmics, però especialment poso èmfasi en el sector primari, per augmentar l'ocupació, però també en la diversificació de l'economia, i, per tant, poder-hi ubicar i potenciar que s'hi ubiqui una indústria adequada.

Millorar els equipaments culturals, educatius. I, aquí, posar especialment èmfasi en el tema de les escoles rurals, en el tema d'INEFC muntanya, com els hi deia abans.

Consolidar l'agenda digital del Pirineu. Volem arribar a tenir una bona connectivitat al cent per cent dels nuclis a Catalunya.

Protegir l'entorn i els actius naturals. I aquí, evidentment, els parcs naturals hi tindran un protagonisme especial.

Enfortir les institucions per al desenvolupament territorial. Això fa referència als desplegaments territorials que tenim pendents, però també a una relació molt més estreta amb els ajuntaments i consells comarcals.

Promoure infraestructures de comunicació interna. Transport públic, però també accessos a tots els pobles, amb camins, amb carreteres que encara en aquests moments no compleixen els estàndards que tocarien.

Incrementar els drets socials, els serveis socials, i facilitar l'arrelament de la població. És a dir, les persones, hàgim nascut on hàgim nascut, necessitem tenir les mateixes oportunitats. I això també va relacionat amb l'envelliment digne.

Consolidar estacions d'esquí més resilients i sostenibles. I aquí s'hi ha fet molta feina en els darrers anys, però hem de continuar treballant-hi.

Millorar la cooperació sanitària transfronterera. Conservar i potenciar el patrimoni cultural.

Bé, aquests són alguns dels exemples del que estem treballant de forma més intensa i, evidentment, ho hem de seguir fent hi hagin jocs o no hi hagin jocs. Però, en tot cas, fins aquí els hi he intentat explicar per què som aquí, per què apostem per aprofitar aquesta oportunitat i per què volem un Pirineu dinàmic, transformador i que, evidentment, sigui molt més viu.

En tot cas, ara entraré en aspectes més relacionats amb transparència, participació, sostenibilitat... El darrer acord de govern parlava de l'impuls al projecte de candidatura per als jocs olímpics i paralímpics Pirineus-Barcelona basat en criteris de sostenibilitat ambiental, cohesió territorial, participació ciutadana i els òrgans de coordinació i desplegament de treballs preparatoris. És un títol llarg, però el que volia és resumir en poques paraules exactament el que vull explicar en aquest punt.

Mirin, els ho he dit abans: per nosaltres, l'element que fa que tot tingui sentit és que les persones del territori, del Pirineu, tinguin el dret a decidir sobre la conveniència o no d'aquest esdeveniment. Per nosaltres, la participació ciutadana i la consulta al territori no és una opció, és una obligació. I no només perquè aquest Parlament ho hagi votat: volem dur a terme la consulta per convicció.

Mirin, saben vostès mateixos –de fet, ho exemplifiquen sovint– que, respecte a la consulta, diguem-ne, n'hem sentit de tots colors; però, malgrat tot això, malgrat tot el que s'ha dit fins ara, els vull explicar on estem ara. I on estem és en l'elaboració de la proposta tècnica d'una doble consulta que es durà a terme el 24 de juliol d'aquest any, on hem estat capaços de trobar una fórmula que complís amb les necessitats i aspiracions del territori.

En primer lloc, en donar la veu de forma protagonista, màxima, a les 62.000 persones que viuen a la vegueria de l'Alt Pirineu i Aran, que és el lloc on se celebraran la majoria de proves. I els preguntarem: el Govern ha de presentar la candidatura per als jocs olímpics i paralímpics d'hivern 2030? És una pregunta clara, que el que vol és validar territorialment aquest procés.

En segon lloc, la de poder consultar també les comarques del Ripollès, Solsonès i Berguedà sobre si volen involucrar-se o no en el projecte dels jocs, és a dir, organitzar competicions prèvies i posteriors, programes de tecnificació, actes diversos –culturals, etcètera– que, d'alguna manera, doncs, formen part de tota la candidatura dels jocs. I els hi preguntarem: la teva comarca s'ha d'involucrar en el projecte vinculat als jocs olímpics i paralímpics d'hivern 2030?

Com saben de sobres, hi podran participar totes les persones majors de setze anys empadronades en algun dels municipis on s'efectua la votació i que comptin amb un mínim d'un any d'antiguitat d'empadronament. I la consulta tindrà una gran importància, òbviament –ja ho estem veient–, perquè per nosaltres el resultat és políticament vinculant i farem allò que les persones del Pirineu votin.

Però no deixem el nostre diàleg només aquí, sinó que el que fem és impulsar aquesta taula territorial. De fet, ja hem realitzat dues reunions, i el que farem és..., properament en realitzarem una altra. I, com els deia, hem millorat la governança, perquè aquí hi hem inclòs les capitals de comarca i tots els municipis on hi passaran proves.

I, a més, deixin-me dir-los que tant jo mateixa com el meu equip, que avui m'acompanya, ens hi hem deixat la pell, per parlar amb tothom: en reunions amb alcaldesses i alcaldes, amb consells comarcals on hi havia govern i oposició, amb el Conselh Generau d'Aran, amb entitats que estan a favor i en contra dels jocs, amb altres institucions. Per tant, diàleg, diàleg i més diàleg, escoltar a tothom. I nosaltres només sabem fer les coses així. També amb els grups parlamentaris hem tingut ocasió de parlar-ne en alguna ocasió –els que ens ho han demanat.

I, a més, deixin-me dir-los que un altre aspecte important, evidentment, era el de la sostenibilitat. I els hem explicat la nova agenda del COI, de 2020, i els hem repetit que això no comportarà cap especulació de cap tipus. Evidentment, tot el que fem és perquè tingui retorn al territori, i, per tant, no farem cap disciplina que no tingui tradició i que, per tant, signifiqués fer unes instal·lacions que després no tinguessin sentit a casa nostra. Per tant, que ningú utilitzi més l'argument de l'especulació, perquè faltaria a la veritat. I aquesta és la nostra voluntat explícita. Avui crec que els hi he deixat ben clar.

I, evidentment, ens preocupa, i molt, l'impacte ambiental. De fet, Catalunya té una llarga trajectòria amb una normativa ambiental estricta quant a impactes ambientals. I, en aquest sentit, també ens preocupen aspectes, doncs, vinculats a la climatologia, però cap dels estudis consultats indica que d'aquí a vuit anys la neu haurà desaparegut al Pirineu, ni molt menys, ni, en tot cas, i segur, en els llocs on es volen produir proves. Sabem que la cota de neu retrocedirà uns centímetres, és evident; sabem que els jocs olímpics, els d'hivern, a tot arreu, a tot el món, se situen en una emergència climàtica; però, en tot cas, d'aquí a vuit anys tindrem el mateix clima o semblant a l'actual.

I deixin-me que els parli també de la neu produïda, necessària per a aquest projecte olímpic. Requereix transformar aigua, òbviament, però és evident que aquesta aigua al cap de pocs mesos es fon i es retorna a la natura, i, per tant, forma part de la reserva. I l'energia necessària per generar la neu artificial, la neu produïda, és d'origen verd.

Sobre transparència, se'ns ha acusat en algun moment de no explicar prou el projecte. Crec que hem de deixar d'alimentar aquesta idea. De fet, vaig arribar a la conselleria de la Presidència ara fa un any i he mostrat, diguem-ne, de forma sobrada, aquesta voluntat de parlar amb tothom. M'he reunit moltíssimes vegades –les que

ha calgut– amb tots els actors, com els he explicat abans. Per tant, la porta oberta a explicar-nos, a dialogar, és evident.

Per altra banda, també ha sigut molt útil parlar amb els esportistes olímpics, els que han estat als darrers jocs o a altres jocs, perquè ens han donat una visió molt més acurada de què signifiquen aquests jocs d'hivern per a ells i per al territori. I, en tot cas, les meves reunions amb el COE són conegudes, i els posicionaments que hem pres, també. I és evident que estem construint dia a dia una proposta, que estem valorant, que estem adaptant, que estem millorant, que no existeix cap projecte tancat i no existirà un projecte absolutament tancat abans que el COI prengui una decisió. Per tant, els hi he explicat diverses vegades, és una candidatura de baix a dalt.

De fet, si presentéssim un projecte tancat se'ns acusaria, i amb raó, d'haver presentat un projecte sense haver treballat amb el territori. Per tant, aquí és on entra en valor la taula interdepartamental, la taula territorial especialment, i totes les reunions que es puguin produir.

Els que em coneixeu sabeu que soc una persona esportista, que m'agrada l'esport, més aviat esports aquàtics. Per tant, he hagut de fer una immersió important en l'àmbit de la neu. Però, en qualsevol cas, i en converses amb el COE, sí que hem parlat molt de la possibilitat de ser innovadors, d'incloure-hi disciplines noves, de contemplar-hi altres disciplines olímpiques més vinculades a la muntanya, on som, doncs, pioners.

En tot cas, les disciplines que en aquests moments hi ha sobre la taula, de neu i gel, són les següents: esquí alpi, esquí de fons, biatló, *snowboard*, *freestyle*, salts d'esquí, combinada nòrdica i esquí de muntanya, que ho seran des d'aquests propers jocs olímpics el 2026. I les disciplines de neu en els jocs paralímpics són: esquí alpi, esquí de fons, biatló i *snowboard*. Pel que fa al gel, parlem de l'hoquei gel, patinatge artístic, patinatge de velocitat –pista llarga, pista curta–, cúrling, *skeleton*, *bobsleigh* i *luge*. I disciplines de gel en paralímpics: hoquei gel i cúrling.

Des del primer dia hem explicat que no faríem cap instal·lació a Catalunya que no tingués sentit, i, per tant, que col·laboraríem amb altres territoris. I aquí s'emmarca la col·laboració amb Aragó, per exemple, amb les instal·lacions que en el Pirineu aragonès d'esquí de fons ja hi ha amb els requeriments adequats, o una pista de cúrling.

Des del lideratge de Catalunya plantegem també la col·laboració amb altres territoris, altres ciutats d'altres països –pensant en Andorra, en França, en Suïssa o Sarajevo–, per acollir diferents proves: per exemple, la combinada nòrdica, els circuits de lliscament o els salts de trampolí, que, efectivament, a Catalunya, doncs, no podem realitzar.

Hem fet sis sessions tècniques en aquest moment, fins a dia d'avui, i a Catalunya es planteja que s'hi ubiqui l'esquí alpi, l'*snowboard* i *freestyle*, l'esquí de muntanya i l'hoquei gel, i a l'Aragó, les disciplines d'esquí de fons, biatló, cúrling i patinatge. I ha quedat pendent definir aquestes disciplines que els deia, de lliscament i de salts. Per tant, aquestes disciplines darreres no es faran, diguem-ne, a Catalunya, com els deia. I, en tot cas, hi ha la possibilitat de realitzar-se a França, a Itàlia o a algunes instal·lacions de Sarajevo. En el cas de Sarajevo, convindria refer-les, perquè estan, doncs, sense ús en aquest moment.

És evident que a nosaltres aquesta possibilitat darrera ens faria il·lusió per la relació que té Barcelona amb Sarajevo, per ser el districte onzè de Barcelona 92. Continuaríem el vincle, però, en tot cas, no ho decidirem nosaltres, i, en tot cas, doncs, està sobre la taula. Sí que és cert que darrerament el mateix president de la Generalitat i jo mateixa ens vàrem veure amb representants del cantó de Sarajevo.

Bé, arribats a aquest punt, permetin-me que els expliqui els criteris que hem utilitzat des de la comissió tècnica i que hem prioritzat. En aquest sentit, hem prioritzat les disciplines de neu, perquè entenem que aquests són els jocs del Pirineu i l'ob-

jectiu final és l'organització d'uns jocs que han de millorar la qualitat de vida de les persones que viuen directament al Pirineu.

La utilització de les instal·lacions existents. Hem prioritzat acollir disciplines que es puguin celebrar en instal·lacions ja existents precisament perquè hem aplicat en tot moment els criteris de sostenibilitat econòmica, social i ambiental. La proposta esportiva es basa en la utilització de dominis esquiables existents i, pel que fa a pavellons necessaris, en la reutilització de les instal·lacions olímpiques del 92 –podem posar al dia instal·lacions de fa trenta anys.

És una proposta competitiva. No hem de perdre de vista que hi ha altres propostes, com ara Vancouver, Salt Lake City i Sapporo. Són propostes que actualment estan sobre la taula, i precisament són ciutats, algunes d'elles, que ja..., o totes elles, que ja han celebrat uns jocs olímpics.

També m'agradaria explicar que estem estudiant l'opció de poder plantejar la inclusió de noves disciplines al programa olímpic. Aquesta proposta l'estem treballant tècnicament i només la plantejarem, evidentment, si el territori, doncs, ho valida i si té sentit.

Catalunya és un país de muntanya... Disculpeu-me un moment. (*La consellera beu aigua.*) Catalunya és un país de muntanya amb una adhesió social i professional als esports de muntanya important. Per tant, apostem perquè hi hagi aquest canvi de paradigma en els jocs olímpics d'hivern posant èmfasi en la necessitat de modernització i transformació olímpica.

I ara, on ens trobem? Un cop arribats a l'acord de distribució de disciplines, ara ens toca avançar en la proposta tècnica, i, per tant, ajustar tots aquests aspectes tècnics que calgui; avançar en les seues esportives, en els allotjaments dels diferents col·lectius, els estudis de transport i mobilitat, estudis ambientals, estudis de tecnologia i energia, i, evidentment, en la part pressupostària d'aquests jocs. I nosaltres això ho farem parlant absolutament amb tothom, com, evidentment, hauria de ser sempre.

Els informes fets per la candidatura catalana o els requeriments del COI amb relació als allotjaments són justament aprofitar els que ja tenim a l'Alt Pirineu i Aran i a les comarques de muntanya, i, per tant, també comptar amb la capacitat hotelera actual també d'Andorra. Per tant, només es construiran habitatges o petites viles olímpiques sempre que tinguin sentit territorial i pactat amb els ajuntaments, preveient que després serien habitatges socials per a joves.

Tot això els ho explico avui perquè ja ho hem socialitzat, ja ho hem explicat a les alcaldies i als representants dels consells comarcals, i ara toca fer un pas més i fer-ho amb agents econòmics i socials.

A Catalunya, doncs, hem fet i estem fent la feina. Estem fent aquella que té més sentit per les nostres capacitats i potencialitats, i seguirem treballant sempre en aquesta línia, lluny d'una política electoralista, lluny de percentatges d'altres, lluny de pessimismes d'alguns. Farem allò que té sentit i que hi surti guanyant, òbviament, el Pirineu, amb lideratge internacional, amb competitivitat territorial i amb sostenibilitat.

Volem explicar-nos al món. Els jocs, els ho he dit, no són una competició de només quinze dies. Evidentment, són més que un esdeveniment, amb els entrenaments, amb competicions i campionats previs i posteriors, amb la preparació dels atletes, amb els actes paral·lels... Aquest és el retorn al que ens referim, i és per això que parlem d'oportunitats, de revulsius. Per això volem mostrar i ensenyar la nostra muntanya al món; ensenyar la nostra cultura, els nostres valors, els valors de la nostra nació, el nostre Pirineu.

I, evidentment, fins a dia d'avui la nostra muntanya és encara desconeguda i no cal obviar-ho, i serà una gran oportunitat de posar-la en valor, de visibilitzar-la. Sabien que Rasos de Peguera va ser la primera estació d'esquí de Catalunya? O que a Ribes, al Ripollès, fa just aquest any cent anys que parlem d'esquí? Tenim moltes coses a dir, tenim moltes coses a explicar. Tenim una tradició, un bagatge que no

pot ser aliè a aquest projecte, i volem que tot el Pirineu en sigui partícip, sentint-nos-en orgullosos.

Per acabar, faig meva una frase que diu que «enmig de cada dificultat apareix una oportunitat». Doncs bé, nosaltres creiem que aquests jocs olímpics i paralímpics a Catalunya, al Pirineu, serien una oportunitat. I, en tot cas, la decisió final restarà en mans de la ciutadania del Pirineu. Crec que no hi ha res més honest i democràtic que fer això.

Moltíssimes gràcies.

El president

Gràcies, consellera. Abans de donar pas a la primera intervenció –veig que hi han molts diputats i diputades nous a la comissió–, demanaria als grups parlamentaris que ens comuniquin les substitucions que hi han.

Cristòfol Gimeno Iglesias

Sí, president. Per part del nostre grup parlamentari, la diputada Helena Bayo substitueix el diputat Salvador Illa.

(El president dona la paraula a Meritxell Serret i Aleu.)

Meritxell Serret i Aleu

Per part del Grup d'Esquerra Republicana, substituïm els membres de la comissió la diputada i vicepresidenta de la Mesa, l'Alba Vergés; el diputat Antoni Flores, la diputada Raquel Sans i la diputada –jo mateixa– Meritxell Serret.

(El president dona la paraula a Glòria Freixa i Vilardell.)

Glòria Freixa i Vilardell

Sí. Per part de Junts per Catalunya, el diputat Quim Calatayud substitueix el diputat Albert Batet, i el diputat Jordi Fàbrega substitueix el diputat Lluís Puig.

(El president dona la paraula a Marc Parés Franzi.)

Marc Parés Franzi

Per part d'En Comú Podem, jo mateix substitueixo la diputada Jéssica Albiach.

(El president dona la paraula a Joan García González.)

Joan García González

Per part de Ciutadans, jo mateix substitueixo el diputat Carlos Carrizosa.

El president

Moltes gràcies. Comunicades les substitucions, donaríem pas a les intervencions dels grups parlamentaris. En primer lloc, tal com hem comentat a l'inici, tindria la paraula la diputada Dolors Sabater, en nom de la Candidatura d'Unitat Popular, per un temps màxim de deu minuts.

Maria Dolors Sabater i Puig

Moltes gràcies, president. Consellera, diputats i diputades... Bé, nosaltres només tenim deu minuts per poder posicionar el contrast respecte a totes aquestes informacions.

Miri, consellera, ahir justament diversos mitjans de comunicació es feien ressò d'una enquesta –vostè també l'ha esmentada–, i els titulars eren contundents: «Els habitants del Berguedà, el Solsonès i el Ripollès recolzen la candidatura dels jocs olímpics d'hivern.» La pregunta de si la recolzen no estava formulada així, però el titular sí que ho deia. Quina casualitat que aquesta enquesta encarregada pel seu departament és degudament filtrada als mitjans justament la mateixa setmana que el comitè olímpic comença a sembrar dubtes sobre aquesta candidatura per la falta d'acord amb el Govern aragonès... Avui també ens deien que el 20 de maig s'ha de saber segur, ha de quedar tot tancat. La consulta serà el 24 de juliol. Després parlarem de les condicions d'aquesta consulta.

Aquesta enquesta que s'ha filtrat genera una onada de titulars als mitjans de comunicació, que els reproduïxen i que estan buscats dient que el Pirineu vol aquests jocs olímpics, i curiosament no es destaca que aquesta enquesta és la mateixa del gener, la mateixa que ja es va filtrar fa quatre mesos. Aquell cop va ser quan..., just quan el president Aragonès feia pública la consulta sobre els jocs del Pirineu. I aquella primera vegada el titular era: «El trenta-quatre per cent dels habitants de l'Alt Pirineu i Aran, a favor dels jocs olímpics», però no hi havia cap pregunta que digués concretament si s'estava a favor o en contra dels jocs olímpics.

No és que no estiguem d'acord en que facin enquestes, consellera. Conèixer l'opinió de la població és molt positiu. El que no podem acceptar de cap manera és que vostès, amb diner públic, paguin la campanya a favor dels jocs olímpics que fa el Govern. Vostès publiquen aquestes enquestes de forma esbiaixada, quan no trampo-sa, perquè recordin que..., i vostè ha dit la data en què es van fer, es van fer el desembre de l'any passat, i llavors només el nou per cent de persones enquestades sabien que es volien organitzar els jocs i un trenta-quatre per cent ni tan sols sabia que es volien organitzar; a un quaranta-cinc per cent li sonava haver-ho llegit en algun lloc, i ja no parlem de que els titulars no tenien res a veure amb la pregunta que es feia.

Aquesta enquesta és un exemple nítid de quina ha estat la seva gestió fins a dia d'avui pel que fa als jocs olímpics, consellera: propaganda per vendre titulars i opacitat per no explicar el projecte ni al territori ni al país. Com pot ser que a dia d'avui encara no coneguem exactament quin projecte...?, quin hi ha i quins s'estan negociant exactament amb l'Aragó? Com pot ser que l'únic que coneguem és perquè s'ha filtrat a la premsa, mig amagat, i no se n'hagi fet una explicació pública? Avui vostè fa explicacions, però no ens detalla els projectes.

Vostès van comunicar, a l'abril, una sèrie de projectes que eren antics. Vostè mateixa, en una reunió de fa un any, ens va dir que era caducat. Això no és confondre la població? Això és transparència? Quina és la darrera versió exacta del projecte? Quan s'explicarà? On és l'informe d'impacte climàtic d'aquest projecte? Quin és el pressupost? Què és el que realment la gent tindrà a les mans?

Nosaltres no podem deixar de dir que és un projecte especulatiu, senyora Vilagrà, perquè és el projecte que reclama el Foment del Treball, és el seu projecte estrella. I és trist que sigui justament una conselleria d'Esquerra Republicana qui més esforços hagi destinat a impulsar-lo, perquè s'han destinat recursos públics a aquest projecte que interessa realment a les elits del totxo i al turisme de masses que camina en la direcció contrària a la lluita contra el canvi climàtic i a l'informe que sí que han fet 450 científics, un informe absolutament documentat, detallat punt per punt, de com és absolutament incompatible aquest projecte dels jocs olímpics d'hivern al Pirineu amb el respecte al canvi climàtic, i que estic segura que se'l deu haver llegit –si no, jo el tinc aquí i l'hi faig arribar.

És impossible que hi hagi jocs d'hivern sostenibles en un context mediterrani. Fruit del canvi climàtic les temperatures pugen, les precipitacions disminueixen i els recursos hídrics escassegen. I, per tant, aquest binomi de «jocs olímpics d'hivern» «sostenibles» no existeix. I no ho dic jo, no ho diem nosaltres, el nostre espai polític; ho avalen més de 450 científics que van fer aquest informe públic sobre aquest impacte.

Nosaltres l'hem escoltat amb molta atenció. Vostè ha dit coses com que no es construiran infraestructures que no estiguin ja previstes, però hi han 65 milions previstos per a telecadres, hi ha canons de neu previstos, hi ha places hoteleres previstes i hi ha tota una sèrie de pressupost previst que és específic per als jocs olímpics. Vostè ha dit que no calen uns jocs olímpics per recuperar el Pirineu, per resoldre els problemes reals que té el Pirineu. Hi estem totalment d'acord. Per tant, abandonin aquests jocs olímpics i facin la feina. Fem la feina perquè realment els Pirineus se'n puguin sortir.

Vostès parlen de les infraestructures, que és el que demana la gent. És clar que demana comunicació interterritorial. L'única carretera de la que vostès parlen és la C-16, que connecta Barcelona amb la Cerdanya, una carretera que està buida durant la setmana i que està absolutament plena..., perquè al que dona servei és al turisme de l'àrea metropolitana cap als Pirineus.

Nosaltres no sabem si vostès tornaran a filtrar l'enquesta del passat mes de desembre en algun altre moment; el que sí que els hi demanem és que, si us plau, deixin de fer aquesta campanya, i que, en tot cas, si la fan, que la pagui Foment del Treball, que la paguin les constructores, que la pagui Airbnb, que la pagui el senyor Sánchez Llibre, que són els únics interessats en que aquest projecte prosperi.

La nostra posició la saben: pensem honestament que aquesta proposta hipotecarà el Pirineu i el condemnarà a intensificar una economia centrada en el monocultiu turístic, que té conseqüències nefastes. Vostès coneixen molt bé quines són aquestes conseqüències que precaritzen el territori, que no permeten que la gent jove pugui viure al Pirineu i pugui sortir-se'n amb projectes econòmics d'economia diversificada, que no s'encareixi l'habitatge, malbaratament de recursos naturals i recursos públics..., i una empenta realment real per aturar aquest èxode al Pirineu.

Vostè, consellera, ha parlat també, una mica per sobre, de com serà la consulta del 24 de juliol. Nosaltres pensem que..., vostès la faran el 24 de juliol, que és un moment de desmobilització –no sé si mai se li hauria acudit a algú, fer unes eleccions el 24 de juliol–; el territori és un moment en què treballa intensament, moltes vegades lluny de les seves poblacions, perquè l'oferta de treball precari turístic moltes vegades els allunya de la població concreta en la que viuen, sense haver tingut a les mans quin és el projecte olímpic, quin és l'estudi d'impacte ambiental, sense saber quin és exactament el pressupost i enmig d'una campanya de màrqueting com aquesta que ja hem comentat, en la que vostès fan servir diners públics per posicionar aquest «sí» al projecte de Foment del Treball.

Nosaltres, les explicacions que ens donen avui, considerem que no s'ajusten a la realitat ni a la realitat del que estan duent a terme. Tampoc s'ajusten a la voluntat de transformació que vostès sempre expressen: la transformació ecològica, feminista, etcètera. Estem en un moment en què el país té qüestions fonamentals urgents a resoldre, i el Govern està donant l'esquena a totes elles. Vostès han assumit la responsabilitat de ser representants del poble català, de tot el poble català, també el del Pirineu. Són la màxima institució. I avui dia, parlem de la qüestió que parlem, ens trobem que han aconseguit que el poble s'organitzi per denunciar la seva manca de fe i reivindicar una gestió més responsable en la seva manera de fer-ho i unes decisions radicalment diferents a les que el seu Govern està prenent.

Nosaltres ens posem al costat dels qui denuncien que aquests jocs olímpics són un atemptat contra el Pirineu, són un atemptat contra el país, són un atemptat contra el canvi climàtic. Nosaltres ens posicionem amb els que..., cridem a la mobilització, cridem a expressar aquest rebuig a un projecte que de cap manera resol els problemes principals del Pirineu i que enganya la població, perquè, a més a més, hi ha un engany màxim, que és dir que la població podrà decidir «sí» o «no» quan vostès ja han apostat per aquest projecte clarament, ja hi han invertit diners, i quan el propi projecte olímpic el 20 de maig ens diuen que ha de quedar tancat, i aquesta consulta serà al juliol.

Nosaltres serem el 15 de maig a la manifestació en contra d'aquests jocs. I esperem que sigui molta la gent que es llegeixi els informes climàtics, que pensi realment en quins són els problemes de mobilitat, de diversificació econòmica, d'habitatge i de despoblament que té el Pirineu, i que vegin que els jocs olímpics no ho resolen.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada. Ara, en nom del Grup d'En Comú Podem, té la paraula el senyor Marc Parés.

Marc Parés Franzi

Gràcies, president. Donar les gràcies a la consellera i donar la benvinguda, doncs, a tot l'equip que avui l'acompanya. Agrair-los les explicacions que avui ens ha donat.

Ens preguntava, la consellera, si hi havia algun diputat o diputada que estava en contra de l'ultra Pirineu. Doncs, miri, no (*l'orador riu*), en el meu cas no estic en contra de l'ultra Pirineu, però és que el guanyador de la darrera edició de l'ultra Pirineu, que és en Kilian Jornet, crec que ha fet alguns qüestionaments també sobre el projecte dels jocs olímpics.

Per tant, que qüestionem el projecte de jocs olímpics d'hivern no ens situa ni en contra de l'esport de muntanya ni en contra de l'esport en general ni en contra de l'esport d'hivern, i molt menys en contra d'una aposta pel desenvolupament territorial al Pirineu. Que, de fet, i també ho hem comentat..., de fet, el diputat Jordi Fàbrega ho comenta habitualment, no?, és a dir..., i ho ha dit vostè mateixa, com el projecte dels Pirineus ens fa parlar de la vegueria de l'Alt Pirineu i Aran. I, per tant, nosaltres, doncs, també volem parlar de la vegueria de l'Alt Pirineu i Aran i del seu model de desenvolupament territorial.

I, de fet, el que li volem plantejar, no?, i escoltant una mica els seus arguments..., miri, nosaltres creiem que hi han com dos grans discrepàncies, nosaltres hi entenem dos errors de partida. El primer és voler pensar o defensar que avui en dia, al segle XXI, el desenvolupament territorial d'un territori s'ha de vincular a un gran esdeveniment. I, per tant, nosaltres entenem que aquesta és una estratègia equivocada, és a dir, vincular models de desenvolupament territorial a grans esdeveniments com uns jocs olímpics o altres. Per tant, aquest és el primer element que nosaltres situem com a erroni.

I el segon és, concretament, el d'uns jocs olímpics d'hivern en un context d'emergència climàtica. Nosaltres creiem que fer dependre el futur del Pirineu d'una aposta estratègica basada en la neu en l'actual context de canvi climàtic és una incongruència. I no ho diem només nosaltres, sinó que ho diuen nombrosos científics de reconeixement del país, i, de fet, ho diuen també alguns dels informes que vostès ens han facilitat –i després m'hi referiré. Per tant, entenem que hi ha un error estratègic de fons, en el que s'està plantejant.

A més a més, i continuant parlant de model, diguéssim..., clar, en una situació com l'actual, d'emergència climàtica, de crisi de desenvolupament territorial evident al Pirineu –no des d'ara, sinó des de ja fa dècades–, una crisi que es manifesta, doncs, amb un despoblament, amb un envelliment poblacional, que té a veure amb un dèficit d'inversió pública molt gran, amb una manca de serveis, amb una manca d'infraestructures, etcètera.

Per tant, en aquest context, diguéssim, bé, creiem que hi ha dues estratègies possibles, no? Una seria canviar el model: ser innovadors, ser realment transformadors, explorar alternatives de desenvolupament territorial. I això té a veure, doncs, amb diversificar l'economia, amb veure com donem resposta als problemes d'habitatge, amb apostar realment pel transport col·lectiu i per una xarxa, no?, per un transport en xarxa, i no per un transport radial. Per tant, canviar el model de fons i en clau estructural. Nosaltres creiem que això és el que hauríem de fer.

I hi ha una altra estratègia, que és la que vostès estan seguint, que és continuar fent el mateix, continuar amb el mateix model i pintar-lo de verd. I dir: «No, no, és que farem uns jocs olímpics, però els farem sostenibles.» Home, li qüestionem, en primer lloc, que això no és un canvi de model, perquè estan dient: «farem el mateix, però no pateixin, que produïrem neu amb energia verda» i «no pateixin, que hi incorporarem elements de sostenibilitat».

Ja ho sabem, que es poden fer proves de muntanya com l'ultra Pirineu respectant l'entorn i amb criteris de sostenibilitat. Això ja ho sabem. El que li discutim és el model de fons. És que vostès no estan plantejant un canvi de model: estan plantejant fer més del mateix i, en tot cas, com que estem en un context d'emergència

climàtica, doncs..., «no pateixin, que ja ho farem sostenible». Per tant, estan fent *greenwashing*, no? Nosaltres creiem que no és el que caldria per al territori. I compartim amb vostè també la necessitat que siguin els propis habitants del territori els que decideixin el seu model.

Però, fent referència a algunes dades de l'enquesta que vostè ens qüestionava..., que, per cert, no posem en dubte els criteris científics de l'enquesta, en absolut, eh?, però algunes dades que vostè deia... Clar, preguntem a la gent del Pirineu i ens diuen, doncs, que les principals problemàtiques que tenen..., és l'envelliment de la població, és l'accés a l'habitatge, és la poca diversitat econòmica, és la manca de serveis, és la manca d'infraestructures... Per tant, jo crec que som tots i totes bastant conscients en el diagnòstic de quina és la situació del Pirineu, i la qüestió és quines respostes hi donem.

Nosaltres no acabem de veure que el projecte de jocs olímpics –de fet, no ho veiem gens–..., que el projecte de jocs olímpics d'hivern doni resposta a moltes d'aquestes qüestions: com diversifica l'economia, com garanteix un major accés a l'habitatge, quin futur garanteix per als joves.

Els joves del Pirineu el problema que tenen és que no hi ha ocupació perquè no hi ha diversitat econòmica, i la poca ocupació que hi ha està vinculada a una alta precarietat i a una alta temporalitat, i tampoc poden accedir a l'habitatge. Per tant, demanar que els joves tornin al Pirineu..., és molt difícil, si no hi ha una aposta estratègica, i no només un projecte, no?, per fer aquests canvis.

I, després, una altra qüestió, que és tot el que té a veure amb les infraestructures, no? Vostè ens diu: «“Hosti”, el projecte dels jocs olímpics, doncs, potser servirà perquè les infraestructures que ha de fer l'Estat s'accelerïn», i ens parla de l'R3. Miri, jo soc el primer defensor que crec que amb l'R3 anem dècades tard i que com més aviat la tinguem..., però, escolti, ara està projectada per al 2030, la seva finalització. Les obres del primer tram, del tram Parets - la Garriga, ja estan en marxa, diguéssim. Bé, jo espero que no depengui del projecte dels Pirineus, que això s'acabi com estava previst. Per tant, l'R3 el 2030 ha d'estar desdoblada sí o sí, hi hagin o no hi hagin jocs d'hivern.

Però jo li vull plantejar altres infraestructures que depenen del Govern de la Generalitat. Què passa amb la C-16? És a dir, va associat al projecte dels Pirineus, el desdoblament de la C-16, o no? Desdoblaran la C-16 o no? I l'impacte que això té... Què passa amb altres infraestructures ferroviàries que no són en clau radial? Nosaltres defensem –i ho saben– la connexió pirinenca, diguéssim, Andorra - la Seu - Alp. Bé, aquest és un projecte ferroviari que connectaria el Pirineu, que entenem que és viable, que té sentit i que seria una aposta per un transport ferroviari en l'àmbit del Pirineu, doncs, que, bé, no l'hem sentit esmentar. I, aleshores, això..., el tenen al cap?, no el tenen al cap? Què passa amb altres qüestions? O, per exemple, un dels projectes que sembla que sí que tirarà endavant i que vostè coneix perfectament, perquè és de la seva zona, que és el tren tram del Bages, hi ha l'opció d'allargar-lo fins a Berga o no?

Bé, doncs aquest tipus de qüestions no hi apareixen, i nosaltres entenem que són elements essencials per parlar de desenvolupament territorial d'aquestes comarques i de l'Aran, no? Per tant, aquestes són les qüestions que nosaltres creiem que caldria ressaltar.

Després, l'àmbit esportiu. Aquí, una altra reflexió: compartim que Catalunya, evidentment, és un país amb esports de muntanya i amb una tradició d'esports de muntanya i d'esports de neu que té més de cent anys, no? La pregunta és: què ha fet en els últims anys el Govern de la Generalitat per l'esport de muntanya i per l'esport de neu? Calen uns jocs olímpics perquè el Govern de la Generalitat recolzi aquest tipus d'activitat esportiva? Ens ha parlat vostè també, doncs, de la iniciativa Esport Blanc Escolar, que recolzem també, però que alguns anys..., hem patit, en els últims anys, també, per mantenir-la.

Per tant, realment calen els jocs olímpics perquè el Govern de la Generalitat faci una aposta decidida pels esportistes i les esportistes de muntanya i de neu? Perquè, clar, vull recordar que la Queralt Castellet –que celebrem la seva medalla, òbviament, però...– entrena a Suïssa. És a dir, on ha estat entrenant la Queralt Castellet és a Suïssa, perquè aquí no hi havien les infraestructures per fer-ho possible o no tenia potser el suport que realment necessitava. Per tant, també..., d'acord, mirem endavant, però també siguem conscients de què és el que hem fet fins ara i de si hem apostat o no per aquest tipus d'activitats.

I la qüestió de l'emergència climàtica, com saben, per nosaltres és clau. I sí que creiem, doncs, que els informes que vostès ens presenten... Vostè diu: «No, no hi ha una evidència de que hi hagin canvis d'aquí a vuit anys.» Home, alguns dels informes que ens han plantejat ens parlen, no?, de reducció de la temperatura mitjana i mínima entre dos i quatre graus, d'increment de les sequeres en més de vint dies, de reducció dels dies de fred en més de..., en setanta dies. Per tant, una combinació que, des del punt de vista de la disponibilitat de neu, és bastant explosiva. I, per tant, bastant qüestionable, tot plegat, no?

En qualsevol cas, sí que li volíem demanar algunes qüestions concretes, no? Quin impacte tindrà la producció de neu artificial des del punt de vista energètic i des del punt de vista econòmic? Altres qüestions que ens agradaria saber o alguns detalls..., és a dir, quin volum de nous habitatges es construiran i on? No sé si en tenen alguna xifra, perquè ha parlat de construcció de nous habitatges. El tema de les infraestructures, també, doncs, que ja li hem comentat si ens les podria detallar..., quins nous serveis o no?

I –i acabo, president– no ens ha parlat tampoc d'impactes concrets a nivell comarcal o a nivell de les principals capitals de comarca, perquè entenem que la distribució dels impactes tampoc serà igual per a tothom. I, aleshores, el Pallars Sobirà, com se'n beneficiarà; quins beneficis tindran Tremp, Berga, Solsona, no? Per tant, en funció també de com es distribueixin les proves, les seus, les subseus i el que es plantegi, doncs, els impactes poden ser per a uns, o no, i els impactes, tant en positiu com en negatiu, perquè ens fa l'efecte que algunes capitals de comarca com Berga potser veuen més la part negativa dels jocs que no la part positiva.

Gràcies, president.

El president

Gràcies, diputat. Ara, en nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula la diputada Marta Moreta.

Marta Moreta Rovira

Gràcies, president. Bon dia, consellera, i tot l'equip que l'acompanya. També m'agradaria aquí saludar la senyora Anna Caula, la Mònica Bosch, que tenim una bona relació i tinc ganes de saludar-les personalment.

Bé, consellera, vostè sap que nosaltres donem suport als jocs olímpics d'hivern, els jocs olímpics i paralímpics d'hivern del 2030, i hi creiem des de fa molt de temps. De fet –vostè també ho ha citat–, la primera persona que ho va posar sobre la taula va ser el Jordi Hereu.

I els socialistes –també ho sap, perquè ho sap– hem organitzat diverses jornades relacionades amb els jocs per donar suport, precisament, a aquesta candidatura, i també ens hem sumat a diversos actes de suport als jocs, quan ens vam reunir, per exemple, a Viella amb cent alcaldes, que això es va fer el novembre del 21, eh? –per recordar-ho.

Per tant, nosaltres donem aquest suport incondicional als jocs i compartim amb vostè que és una oportunitat històrica. I, per tant, l'únic que li puc dir és que ens tindrà al seu costat per donar suport a aquests jocs olímpics.

Dit això, també és veritat que hem manifestat en altres ocasions que el nostre grup parlamentari no érem partidaris de fer una consulta. Creiem que un repte

d'aquestes dimensions es lidera des del Govern des del primer minut. Creure en el projecte i treballar per explicar-lo bé evita generar dubtes i ens assegura, segur, una candidatura guanyadora.

Sense entrar en un debat polèmic, perquè no és la meva intenció, sí que m'agradaria parlar de la consulta, dels dubtes, la insatisfacció i la confusió que ha generat en alguns moments: dubtes, perquè creiem que el projecte no s'ha explicat encara en profunditat; confusió, perquè per fer-ho possible s'ha hagut de modificar la llei de consultes, i insatisfacció per a tots aquells que hi volien participar i que més tard se'ls va admetre a participar-hi, eh?

Primer es va anunciar que es consultaria l'Alt Pirineu i l'Aran; més tard es va anunciar que es faria la consulta aquesta més secundària al Berguedà, al Solsonès i al Ripollès, que són les comarques que n'estan afectades d'una forma més indirecta, i ara fins i tot s'hi sumen moviments socials que diuen que faran consultes paral·leles. Però nosaltres ara creiem que ja som aquí, i, per tant, s'ha de tirar endavant i no cal fer retrets que no porten enlloc.

Quant al projecte dels jocs d'hivern, hem de dir que la candidatura és tècnicament solvent, institucionalment acordada i liderada pel COE, i això ho hem pogut llegir tots, aquests dies. Tenim clar que la candidatura dels jocs olímpics del 2030 no es pot convertir en un escenari de lluites territorials. I m'ha agradat sentir de la seva veu, de la seva paraula, que és un camí compartit. Això, ho reitero, també és compartit per nosaltres.

S'ha de treballar perquè sigui una candidatura sostenible. Jo diria, per als grups que m'han precedit, que podríem dir que ha de ser una candidatura blanca i verda. Perquè alguns grups d'aquí assenyalen que no poden ser sostenibles, però jo em preguntaria: i tots els jocs olímpics que s'han fet d'hivern amb els criteris que marca el COI perquè siguin sostenibles no ho han sigut? Bé, ho deixo en l'aire, perquè crec que de vegades es diuen coses sense tenir gaire coneixement de com es fan.

Aquests jocs olímpics han de repercutir de forma positiva també en el territori –vostè ho ha dit– i també econòmicament –i això també ho ha comentat.

Però em queden alguns aspectes a concretar que m'agradaria..., que són importantíssims, eh?, i m'agradaria que vostè me'n pogués, doncs, revelar algunes qüestions que ara li comentaré. Aspectes com els energètics; no hi hem entrat massa, m'agradaria que em pogués concretar una miqueta com es tenen pensats. Del tema de mobilitat se n'ha parlat; també el tema de residus.

Vostè deia de la vila olímpica que es farien allotjaments, i aquests allotjaments després ha especificat que podrien ser allotjaments d'habitatges socials. I ens sembla bé, però també ens sembla bé que..., en aquest moment també es necessiten aquests habitatges socials, es facin o no es facin els jocs, eh? Per tant, ho compartim, però també compartim la idea de que també són necessaris en aquest moment.

I, quant a les infraestructures necessàries, tant ferroviàries com de carretera, aquí s'ha parlat de... Vostè ha fet referència a l'N-260, i el company dels comuns parlava de la C-16, del desdoblament, que nosaltres, com a grup parlamentari, l'hem posat sobre la taula moltes vegades. Però la hipocresia que de vegades es viu en aquest Parlament és extraordinària, perquè és que resulta que nosaltres vam presentar una proposta de resolució..., una esmena que deia «començar amb el desdoblament de la C-16», i els senyors dels comuns hi van votar en contra. I avui surten –avui– amb aquest discurs de que és tan important, però quan nosaltres ho plantejem hi voten en contra. Per tant, de vegades les coses s'han de minimitzar i s'han de posar sobre la taula i se n'ha de parlar amb claredat, sense sufocar-se.

I és evident que l'R3..., és evident que el 2030 ha d'estar feta. I, com el senyor Parés, dels comuns, jo també soc d'Osona i utilitzo l'R3 –poc, perquè realment els horaris són nefastos, és veritat–, i ens convé. Però si aquests jocs olímpics poden millorar i accelerar aquest desdoblament de l'R3, doncs, endavant, endavant i ens n'alegrarem tots. Per tant, no sé, tots aquests d'escarafalls que van sortint...

També m'agradaria parlar de les infraestructures digitals. Vostè no n'ha parlat. M'agradaria que també en poguéssim parlar, d'aquest tema, que poguéssim especificar una miqueta, perquè són necessàries per a l'espai pirinenc i per a tot el territori.

I també cal que ens posem a to en aspectes concrets que generen dubtes, no?, dubtes de..., bé, doncs, per exemple, com serien aquestes infraestructures digitals. Sabem, i no cal que tinguem molt coneixement del tema, que hi han llocs en el nostre territori, i sobretot en aquestes zones del Pirineu, que encara tenen moltes dificultats en aquests temes. I, per tant, m'agradaria que es poguéssim especificar.

Però estem convençuts que els jocs olímpics d'hivern segur que seran un benefici per al Pirineu, tant el català com l'aragonès. Segur que coincidim que el projecte és engrescador, que il·lusiona. I, per tant, treballem per aconseguir-ho. I no dubti que nosaltres hi serem.

M'agradaria, abans d'acabar, preguntar-li algunes qüestions i reflexions que em preocupen i que vostè no ha posat sobre la taula. Per exemple, tenim clar quin model de desenvolupament volem per al Pirineu? Quin model territorial? És vàlid el pla territorial de l'Alt Pirineu? S'ha d'actualitzar? S'ha d'elaborar un pla estratègic del Pirineu? I una llei de muntanya? Sé que són moltes preguntes. És molt difícil contestar-ho, però sí que són dubtes que es generen i que es posen sobre la taula.

Quan plantejem uns jocs olímpics d'hivern, hi ha diversos territoris que s'hi signifiquen en contra, eh?, o gent que s'hi significa relativament en contra. Però a mi m'agradaria dir que aquesta gent que són escèptics amb els jocs olímpics d'hivern..., crec que, si han escoltat bé la seva explicació, veuran que les proves es fan a diversos llocs –a la Molina, a la Masella, a la Vall d'Aran, al Pirineu aragonès–, i, per tant, queda molt diluït, l'impacte que puguin produir. Per tant, aquests moviments que tenen contínuament la cultura del «no pel no» no ens aporten res.

I, per tant, nosaltres creiem que es poden portar perfectament a terme uns jocs olímpics i paralímpics d'hivern aquí a casa nostra. I, per tant, nosaltres ho hem demostrat. Ho hem demostrat –també ho comentava vostè– amb la copa del món, el campionat d'Europa d'esquí de muntanya o l'ultra Pirineu o altres competicions que s'han fet i que no han produït cap efecte negatiu sobre el territori; al contrari –al contrari–, que ens han beneficiat a tots plegats.

I em sembla que ho deixaria aquí, només acabant que un projecte com aquest, si és bo per al Pirineu, és bo per a Catalunya i també és bo per a Espanya.

Moltíssimes gràcies.

El president

Gràcies, diputada. En nom del Grup Parlamentari de VOX, té la paraula el diputat Joan Garriga.

Joan Garriga Doménech

Gràcies, president. I gràcies, consellera, per comparèixer. Ustedes plantean una consulta sobre la candidatura de los juegos olímpicos de invierno, y yo creo que es una pena, porque los Pirineos españoles nunca habían estado tan cerca de unas olimpiadas de invierno. La candidatura 2030 es un hito soñado por muchos habitantes de los Pirineos, de Barcelona, de Cataluña y del conjunto de los españoles, pero los proyectos de esta envergadura, como unos juegos olímpicos, necesitan el concurso de todos y no fomentar la división. «Concurso de todos» son todas las administraciones: municipales, regionales, estatales, federaciones, deportiva y ciudadanía. Todos unidos. Cuando he dicho «estatales», me refiero a España –que se ríe, señora *consellera*.

Y con esta consulta arriesga y demuestra una vez más debilidad en sus convicciones, y pierden el tiempo. Y, seamos sinceros, esta consulta no la hace por romanticismo o por considerar que es bueno que la ciudadanía opine; la hace para poder legitimar su postura ante sus socios de la CUP y de Podemos, porque así la decisión

no la toma usted, no la toma el Gobierno, sino que figura que la toman los ciudadanos, aunque luego le demostraré que es mentira.

Unos juegos olímpicos son una gran oportunidad para fomentar el deporte en el territorio, una ocasión de actualizar infraestructuras –como se ha puesto de manifiesto en esta comparecencia– en beneficio de todos y una buena manera de proyectar una buena imagen de nuestros pueblos, nuestras ciudades, nuestra región y del conjunto de España. Y, por supuesto, es una buena realidad y una buena oportunidad de fomentar economía y crear puestos de trabajo.

Es curioso, pero en su intervención yo creo que ha hablado muy poquito de deporte y de trabajo y nada de colaboración entre regiones ni de unión en la candidatura con el conjunto de España, que es clave para el éxito de la candidatura. Para ganar la candidatura, como digo, es imprescindible este apoyo unánime, encabezado por el rey, el Gobierno de España, las administraciones regionales implicadas y el conjunto de la población, pero eso hay que fomentarlo también desde las administraciones. Ni ustedes ni el Gobierno tienen una decisión tomada; es más, están peleados y quieren abrir división entre los ciudadanos a través de estas consultas, y se dedican a criticar desde este Parlamento al proyecto.

En relación con la colaboración con otras regiones, pues, ustedes lo que hacen es pelearse con Aragón, intentar tener un protagonismo para perjuicio de todos los españoles. Y, por supuesto, para nosotros el liderazgo de esta candidatura tendría que ser del Gobierno de España, porque está por encima de esas peleas entre regiones y de esas disputas territoriales. Hay que buscar el bien común; esta es una gran oportunidad para poderlo hacer, esta candidatura de olimpiadas Pirineos-Barcelona 2030.

Y, luego, respecto a las consultas –yo creo que el bien común tiene que estar a veces por encima de estas consultas–..., son falsas. A ustedes no les gustan. Le pondré, por ejemplo, algún ejemplo: en materia de lengua, ustedes no preguntan a la ciudadanía si le va bien que la lectoescritura se pueda hacer en español en las aulas; ustedes imponen un modelo.

Y ustedes no preguntan a los ciudadanos implicados, porque ¿por qué no preguntan a Barcelona, a los barceloneses? ¿Por qué nos discrimina respecto a los ciudadanos del Valle de Arán, Pallars Jussà, Pallars Sobirà, Alta Ribagorça, Alt Urgell o la Cerdanya? ¿Por qué preguntan por imposición de la CUP y *comuns* a ciudadanos del Berguedà, Solsonès y Ripollès? ¿Es que en Barcelona no se hará la inauguración, quizá, o la clausura o las pruebas de hielo? ¿Es que no lleva nuestro nombre la candidatura? ¿Somos los de Barcelona unos ciudadanos de segunda? ¿Por qué no pregunta también a los de Barcelona? Porque es falso: usted quiere la justificación ante sus socios de poder, supongo, tirar la candidatura para adelante. Ustedes no quieren consultar; si no, consultarían también a los ciudadanos de Barcelona.

Yo les recomendaría que se dejen de consultas, que se pongan a trabajar por el bien común. Que aparten a sus socios, que tienen alergia al Foment del Treball, porque prefieren el fomento de las subvenciones; que, por supuesto, quieren imponer la nueva religión verde, que lo que hace es prohibir, encarecer las cosas, amargar la vida a los demás con la excusa del medio ambiente, cuando en verdad no lo protegen porque están llenos de hipocresía.

Y, por último, instar al Gobierno, en este caso, al Gobierno de España, a que lidere, por fin, esta candidatura conjunta, porque estos Juegos saldrán adelante si son los juegos olímpicos de invierno de España. Es una gran oportunidad para todos, y espero que el separatismo no vuelva a estropear las cosas.

Gracias.

El president

Gràcies, diputat. En nom del Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula el diputat Joan García.

Joan García González

Gràcies, president. Gràcies, consellera Vilagrà, i a tot el seu equip que ha vingut avui a acompanyar-la. Jo començaré per una pregunta, després d'escoltar tothom i d'escoltar-la a vostè: vol el Govern els jocs olímpics a Catalunya? Volen vostès fer uns jocs olímpics? Perquè si qualsevol..., si el COI hagués escoltat o escoltés una compareixença com aquesta, segurament, comparant-ho amb altres decisions i amb altres candidatures que avui segurament estan fent el seu treball també per presentar-se i que tenen molt clar el que volen, doncs..., perdríem posicions i oportunitats per precisament tenir capacitat d'organitzar aquests jocs olímpics.

I és que és cert que vostè ha vingut aquí –jo crec que és evident i ho hem escoltat tots– a respondre a qui l'havia convocat, que eren, evidentment, la CUP i, en aquest cas, els comuns, però ha expressat una espècie d'ambigüïtat continuada i de certa incoherència..., que inclús el senyor Parés li ha explicat molt bé allò de «volem uns jocs olímpics, però tintats de verd», que tampoc tenen massa sentit. O sigui, al final, s'han de prendre decisions des d'un govern, i jo els convido a que ho facin.

Jo els hi diré que Ciutadans vol que s'organitzin els jocs olímpics d'hivern a Catalunya, conjuntament amb l'Aragó i conjuntament, evidentment, amb altres seus, perquè siguin els millors jocs olímpics i la millor proposta, el millor projecte olímpic que puguem elaborar entre tots.

I tot el que veig i tot el que escoltem són traves continuades a l'hora d'organitzar, precisament, aquest conjunt d'oportunitats que vostè, de fet, ha definit molt bé –si, al final, són les seves paraules–: vostè ha dit que el que volia és utilitzar els jocs olímpics com una eina de repoblament, com una millora de la connectivitat, diversificació econòmica, millora de la mobilitat, de les inversions en infraestructures, de suport al comerç i l'artesanía local, un model turístic innovador... Això és el que volem tots. I aquestes oportunitats les volem per als catalans, per a Catalunya, però jo crec que el Govern no ho té massa clar.

Al final, un acaba pensant, consellera, que el que vostès volen realment és intentar presentar la candidatura, tot i que, si no s'acaba aprovant, és igual, però sobretot no perdre els seus socis de govern i continuar governant, evidentment, aprovant pressupostos amb els comuns, amb la CUP. I aquest pes, aquest contrast entre la voluntat de decreixement que ens ha expressat la CUP i, en certa manera, també, en aquest cas, els comuns, no és compatible amb l'organització d'uns jocs olímpics.

I hem de ser clars: hi han dos camins, vostès tenen dos camins. Tenen el suport d'una sèrie de grups parlamentaris que volen organitzar, evidentment, amb totes les restriccions i amb tota la viabilitat i sostenibilitat que s'ha expressat i que els informes expressen que es pot fer..., doncs, fer uns jocs olímpics sense traves. Fer un projecte de col·laboració amb l'Aragó realment coherent i realment capaç d'arribar i assolir la fita que també es va aconseguir el 92, organitzar aquells jocs olímpics, que, de fet, van ser fruit també de la unitat i de la voluntat i de la col·laboració institucional.

Senyora Vilagrà, jo crec que això mai s'acaba agafant o mai s'acaba recuperant, però el consens al que es va arribar institucionalment per organitzar aquests jocs olímpics del 92 avui en dia no el tenen. No el tenim, o jo no el veig.

La senyora Cuenca va anar a reunir-se a l'Aragó..., bé, a Madrid, a parlar amb el Govern de l'Aragó i amb el Govern d'Espanya. I ens va dir, sincerament, bé, que no hi havia res a valorar, que ja estava tot tancat i que no hi havia capacitat o no hi havia voluntat de dialogar amb l'Aragó per canviar res. Això és així, senyora Cuenca. Almenys crec que és així, o almenys això penso que és així, o almenys..., nosaltres no vam ser a la reunió –ens hauria agradat molt ser-hi, però no hi vam ser–, i, per tant, això és el que hem llegit, són les seves declaracions o les seves interpretacions.

Però després ens diuen que volen fer una consulta al territori per modificar el projecte, si fa falta; perquè avui vostès han deixat obertes totes les portes necessàries perquè els seus futurs possibles socis continuïn donant suport al seu futur pro-

jecte de govern. Ja han dit que, si fa falta, es canviarà el projecte, però amb l'Aragó no canviarem res, perquè això està tancat, i l'únic que hem de decidir és que es tanqui ja el 20 de maig. També crec que, en aquest cas, hi ha una certa incoherència entre fer una consulta al juliol i tancar-ho tot el 20 de maig..., tota aquesta sèrie d'incongruències que jo tampoc entenc, que és falta de decisió, falta d'acció, d'execució, falta de lideratge, de fet, inclús, per part del Govern al territori. I vostès diuen que sí que ho poden fer.

Per tant, continuem veient aquest tipus de compareixences com les que ha fet avui o totes les respostes que ha fet a preguntes del nostre grup parlamentari –al Ple també–, les peticions d'informació... El que veiem, al final, és que hi ha una voluntat de dir que es volen organitzar uns jocs olímpics, però no hi ha una voluntat de realitzar uns jocs olímpics. I, al final, això, si competeixen amb altres candidatures, és clau, crec que és clau.

Per tant, nosaltres els hi demanem claredat, que aconseguixin... Si ho tenen tan clar, i sembla que dubtaven de les meves paraules, sobre el que he dit de l'Aragó..., si tenen tan clar que es podran coordinar amb l'Aragó... Almenys el que nosaltres sabem del nostre grup parlamentari a l'Aragó, a les corts aragoneses, i que està parlant, de fet, amb el president Lambán, és precisament que aquest acord no hi és. I, per tant, hi ha un acord amb el Govern d'Espanya. Aquí hi ha una altra incoherència del Partit Socialistes –una més–: que pensen una cosa aquí, a l'Aragó una altra i al Govern d'Espanya una altra. Però això, en principi, sembla que tampoc importa massa, és una més.

Però si vostès realment tenen clar que tancaran aquest acord, tanquin-lo ja. Proposin quin serà el projecte. Facin cas de tots els informes que s'han fet i endavant, perquè realment és una oportunitat. Des de Ciutadans ho veiem com una oportunitat per a tot el Pirineu, no només el català, sinó el català i l'aragonès, el Pirineu espanyol. Crec que és una oportunitat de futur, més enllà de totes les visions desaceleradores i de decreixement, inclús, fins a cert punt, negacionistes, també, amb el creixement econòmic, que tenen, dissortadament, tanta capacitat de decisió en el Govern de la Generalitat.

Jo li demano això, poc més. Tindrà suport si el camí és aquest. Hi han dos camins. Si el camí és aquest, tindrà el suport de Ciutadans, i, si no, doncs, continuarem explicant que podria haver sigut i que no va ser.

Consellera, li dono les gràcies per venir. Sé que no és fàcil, fer aquest exercici de funambulisme; jo ho veig, i crec que ho hem vist tots. Inclús..., torno a dir que és un exercici que espero que ningú més enllà d'aquest Parlament vegi, perquè, si no, tindrem problemes per aconseguir aquesta candidatura. Però més enllà..., li demano que aclareixin ja quin serà aquest projecte.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. En nom del Grup Parlamentari del Grup Mixt, té la paraula el diputat Alejandro Fernández.

Alejandro Fernández Álvarez

Muchísimas gracias, presidente. Gracias también a la *consellera* por su explicación, y también saludar a todas las personas de su equipo que hoy participan también en esta sesión. El separatismo fracasó en su intento de boicotear Barcelona 92, pero mucho me temo que esta vez podría tener éxito en su evidente y descarado boicot a los juegos de invierno. Porque es evidente que ustedes no tienen ningún interés real –interés real– en que se celebren dichos Juegos. Tampoco se atreven a decirlo explícitamente –la valentía no adorna su carácter, en este caso. Y, como no se atreven a decirlo explícitamente, prefieren embarullarlo todo y luego refugiarse en la ciudadanía. Ese, y no otro, es el objetivo de la consulta.

Ustedes saben perfectamente que la unidad política y social es tan o más importante que las instalaciones a la hora de elegir sedes olímpicas. Con su consulta, lo que intentan trasladar es que aquí hay lío, que hay división, que no va bien. La prueba más evidente de lo que estoy diciendo es que nuestros competidores no van a hacer ninguna consulta. Ni Salt Lake City ni Vancouver ni Sapporo tienen prevista ninguna. Ellos *van per feina*. No pierden el tiempo en estas cuestiones, porque ellos, nuestros competidores, a diferencia de ustedes, sí que quieren, sí que desean realmente organizar estos juegos. Y ese es el problema de fondo: ustedes no lo desean, no quieren, dejan que pase el tiempo. Es una cuestión de actitud, y nadie me va a convencer de lo contrario.

Ustedes nunca desaprovechan la oportunidad de perder una oportunidad, porque nosotros sí que creemos realmente que estos juegos olímpicos de invierno son una oportunidad de recuperar lo mejor de nuestra historia reciente, el espíritu olímpico de Barcelona 92 o la colaboración entre distintas comunidades autónomas. Su desprecio a Aragón les retrata a ustedes, no lo duden.

Nosotros tenemos cosas que Aragón no tiene, y Aragón tiene cosas que nosotros no tenemos. ¿Por qué no podemos trabajar juntos?, me pregunto. En su libro *25 julio 1992. La vuelta al mundo de España*, dedicado precisamente al espíritu de Barcelona 92, el historiador Jordi Canal se refería en divertida metáfora al «perricidio» que el nacionalismo había perpetrado en los últimos años en Cataluña. ¿Qué es esto del «perricidio»? Pues que, según señalaba Jordi Canal, ustedes habían matado todo lo que significaba la mascota Cobi: modernidad e innovación, pluralismo y actitud cosmopolita.

Todo esto no les va. Ustedes solo dedican dinero, esfuerzo y entusiasmo genuino –no es un tema menor, lo del entusiasmo– a artefactos divisivos como el tricentenario de 1714. Solo les van las actividades que dividen, que señalan o que rompen la unidad cívica. Allí se entusiasman, allí sí se les ve motivados de verdad. No hacen consultas para el tricentenario, es curioso, cuando saben que una parte sustancial de la sociedad catalana no estaba de acuerdo en ello. Allí no consultaron a nadie. Allí fueron directamente al grano y no perdieron el tiempo en recovecos y en estrambóticos argumentos como hoy hemos escuchado aquí.

Esta es la situación, y así la vemos nosotros. Ojalá pudiéramos resucitar en algún momento el espíritu de Barcelona 92. Desde luego, nosotros vamos a trabajar para ello y por nosotros no quedará; alguna vez podrían sumarse, ustedes.

Gracias.

El president

Gràcies, diputat. En nom del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, té la paraula el diputat Jordi Fàbrega.

Jordi Fàbrega i Sabaté

Gràcies, president. Diputats, diputades, bon dia a tothom. Moltes gràcies, consellera, per aquesta compareixença, per tota la informació que ens ha donat. També donar la benvinguda a tota la gent del seu equip. Bé, la postura de Junts per Catalunya és clara i és diàfana, i estem a favor cent per cent d'aquests jocs olímpics. Així ho hem demostrat des del principi i així ho hem demostrat en totes les votacions de l'anterior legislatura i d'aquesta legislatura en aquest Parlament.

Així constava al nostre programa electoral, amb el qual vam treure uns bons resultats a Lleida. De fet, va ser el partit més votat a la demarcació de Lleida-Pirineu, i dos dels cinc diputats de Junts per Catalunya de la demarcació de Lleida són..., som del Pirineu, no? I així consta, doncs, a l'acord de govern que ha permès aquest Govern que ara nosaltres tenim, no?

Per tant, vagi per endavant que és evident, doncs, la nostra aposta ferma. I, sobretot, aquesta aposta ferma és per dues de les paraules que vostè avui ens ha dit aquí, que són «oportunitat» i «llegat». Jo crec que ens hem de quedar amb aquestes dues

paraules, perquè són les dues grans paraules amb les quals nosaltres estem apostant per aquest esdeveniment dels jocs olímpics, no?

Mirin, jo ahir la tarda estava justament al parc del Segre de la Seu amb la Taula Estratègica de les Estacions de Muntanya, que vam celebrar una de les dues reunions que fem, anuals, amb aquesta taula d'estacions de muntanya. I justament el parc del Segre precisament és el llegat dels jocs olímpics d'estiu de Barcelona 92, una instal·lació, doncs, que ens va permetre reurbanitzar tot el vessant de llevant de la ciutat, que havia quedat destruïda i que havia quedat destrossada per unes riuades de l'any 82. I gràcies a aquests jocs olímpics ara, trenta anys més tard, disposem d'un equipament que és un parc urbà per al gaudi de tota la gent de la Seu i de la gent que ens ve a veure, que és un motor turístic important –molt important–, que és una instal·lació sostenible energèticament perquè genera energia verda amb la minicentral i amb les plaques fotovoltaïques, i que, a més, és un puntal esportiu molt important, no?

I hi hem celebrat dinou copes del món, hi hem celebrat tres mundials. Disposem de tres centres de tecnificació: dos de piragüisme i un d'esquí de fons. I sense aquest parc del Segre, per tant, sense aquest llegat dels jocs olímpics de Barcelona 92, ara INEFC Pirineus, com vostè ben bé ha comentat, no seria una realitat, no?, els primers estudis presencials universitaris al Pirineu, i justament en allò que tant ens agrada a nosaltres i que tant podem mostrar, com és la nostra muntanya, i a través de l'esport, no? Per tant, crec que és un magnífic exemple de com, trenta anys més tard, doncs, pot transformar la realitat un esdeveniment com uns jocs olímpics.

Justament en aquesta taula, tornant a la Taula Estratègica de les Estacions de Muntanya, doncs, es va comentar el Llibre blanc de les estacions de muntanya. El Llibre blanc de les estacions de muntanya, per als que no el coneguin..., això es va treballar dintre d'aquesta taula d'estacions de muntanya entre els anys 2019 i 2020. Es va aprovar l'any 2020, i marca una mica aquesta estratègia de futur, com convertir aquestes estacions de muntanya en un motor econòmic, que ho són, però encara poden ser més motor econòmic i més motor social de tot el Pirineu, no?

Hi han dades interessants: generen 375 milions d'euros anuals en valor afegit o..., que cada euro que hi inverteixes, doncs, té una repercussió de nou euros, no? I parla que són aquest factor de fixació de la gent al territori, són generadores d'oportunitats de futur i de prosperitat, un pol d'atracció d'activitats econòmiques diverses –no només el turisme, sinó moltes més coses– i un element crític en el manteniment de les vies i de les línies de comunicació, no?

De fet, aquest Llibre blanc de les estacions de muntanya parla de moltes coses –els hi recomano, als que no el coneguin, que segur que molts ja el coneixen– i parla dels vectors de sostenibilitat integral. I hi ha un apartat molt important sobre com afrontem el canvi climàtic, perquè és un tema molt important de les estacions de muntanya, i aquí ja es parla de com fer més resilients, de com fer més sostenibles energèticament, doncs, totes les estacions de muntanya.

I aquest llibre blanc parla de deu eixos d'actuació de cara al futur. L'eix número 5, precisament, és el suport a la candidatura dels jocs olímpics pirineus 2030, no? Aquí també es parla..., s'ha parlat de l'Esport Blanc Escolar, que és fonamental i que hauríem d'aconseguir que no només es quedés per als alumnes del Pirineu, sinó que aconseguís anar als alumnes de tot el país, no? –miro la secretària...–, que això seria molt important, eh?

Vostè també ho ha comentat, eh? No és fer res excepcional, no em mal interpreti. Senyora Bosch, no em mal interpreti, però fer uns jocs olímpics d'hivern no és res excepcional, per lo que estem fent –vostè ho ha dit, no?–, estem parlant de tres mil esportistes amb cent setze proves, en els jocs olímpics d'hivern, i estem parlant de 679 esportistes paralímpics amb una trentena de proves.

I, a més, en cinc o sis seus. Vostè n'ha ficat xifres, eh?, jo hi afegiria la marxa Beret, no?, també, amb aquests 1.200 o... Vaig estar a Boí, als europeus d'esquí de

muntanya, amb tot l'impacte que van tindre a la Ribagorça, doncs, aquestos europeus en un moment on realment no hi havia molta neu, i es van poder fer uns europeus competitiu i que es van valorar molt i molt bé, i amb una repercussió a nivell de tota la Ribagorça molt important. I, precisament, amb 250 esportistes, que, en el cas dels jocs olímpics, no arribarien a cent, els esportistes que participarien a la prova d'esquí de muntanya que en principi s'hauria de fer a la Ribagorça, no?

Estem parlant de fer-ho amb aquestes infraestructures existents i estem parlant de fer-ho, doncs, sense aquest increment de places hoteleres. És que ho tenim tot per fer-ho. O sigui, per fer-ho no hem de fer gran cosa, perquè pràcticament tot ja ho tenim. Però, en canvi, sí que ens pot servir per catalitzar tota aquella transformació de que vostè ha parlat i totes aquestes grans oportunitats que tenim, no?

Jo em quedo també amb una frase que es va dir ahir a la Taula de les Estacions de Muntanya, no?, que els jocs han d'estar al servei del Pirineu, i no el Pirineu al servei dels jocs. El territori no ha d'estar al servei dels jocs, sinó al revés. Els jocs han de servir per catalitzar, per accelerar tota aquesta transformació econòmica, social i ambiental que necessita el Pirineu.

És aquesta estratègia, més enllà dels jocs, i és això que s'està treballant, que porten molt temps treballant, com vostè ha explicat, eh?, aquest impuls de la diversificació econòmica, aquest impuls de les infraestructures que són tan i tan necessàries. Em sembla que s'ha parlat de l'R3, s'ha parlat de la C-16...; m'ha agradat molt sentir a parlar de la nacional 260, m'ha agradat molt.

Jo quan acabi aquesta comissió vaig al Pont de Suert, precisament. Tinc una mica més de tres-cents quilòmetres i trigaré una mica més de tres hores. Però, al tornar, me n'aniré cap a la Seu, i tinc cent quilòmetres i trigaré com a mínim dos hores, amb sort, no? És un autèntic drama, com tenim aquesta nacional 260. I si això ha de servir perquè l'Estat inverteixi en aquesta nacional 260, crec que no podem perdre –dic l'Estat perquè és l'Estat de qui depèn, eh?–, doncs, aquesta oportunitat, no?

Però el mateix amb la connectivitat, el mateix amb l'habitatge i el mateix amb aquest impuls del nostre patrimoni cultural, del patrimoni natural que tenim, els serveis. Ens han d'ajudar en aquest repoblament. De fet, el llibre blanc ja parla de com les estacions de muntanya són un factor per a aquest repoblament. Tot això ho podem incrementar molt més si aconseguim diversificar i que no només sigui un producte de sis mesos, sinó que sigui un producte de tot l'any, no?

També l'esport base. L'esport base és fonamental. Deien: «No sabem si farem uns jocs olímpics per apostar més per l'esport de base o no apostar per l'esport de base.» Les medalles olímpiques a partir de Barcelona 92 es van triplicar, no? I això és perquè s'hi va apostar, perquè interessa que millorin aquestes medalles, no? Nosaltres a la Seu, per exemple, hem tingut la Núria Vilarrubla, que ha participat ara recentment als jocs olímpics i hi ha quedat amb un diploma olímpic. La Núria Vilarrubla va néixer just l'any 92, i sense aquestos jocs olímpics no hi seria, no?

Per tant, és molt important, aquesta aposta pels esports de base i tot aquest entrenament que farà créixer tots els equipaments que tenim, no? No podem fer el fons a l'Alt Urgell o no podem fer el fons a Catalunya perquè no tenim cap estació per sota dels 1.800 metres. No, però sí que han d'entrenar, aquestos esportistes, sí que potenciarem aquestos esportistes. Per tant, tots en sortirem beneficiats.

I crec que no podem malbaratar –no podem malbaratar– aquesta gran oportunitat de catalitzar tot el que sabem que necessitem al Pirineu. Fa molts anys que parlem al Pirineu que ho necessitem. I, per tant, això ho hem de tirar endavant, i els jocs olímpics n'han de ser el gran catalitzador, eh? Que hi ha el repte del canvi climàtic? Ho sabem. Ja ho sabem, que hi ha el repte de canvi climàtic, per als jocs i per a tota la resta. Ja en parlava el llibre blanc, i ja s'estan, totes les estacions, doncs, afrontant aquí, eh?

I deixin-me també acabar, doncs, amb el tema de la relació amb Espanya. És evident que si fóssim una Catalunya independent faríem uns jocs o intentaríem fer uns

jocs nosaltres únicament i exclusivament –i vostè i jo treballarem perquè el 2030 si-guem independents–, però hauríem de fer proves a l'estranger igual. Hauríem de fer proves igual a França, a Sarajevo o també a l'Aragó, no?

Llavors, hem de renunciar a aquest projecte per això, quan, tal com està ara, hem de passar pel Comitè Olímpic Espanyol? Per què no renunciem als Next Generation, que també s'han de demanar via Govern d'Espanya? Per què no renunciem a fer la copa del rei de bàsquet, que ja s'ha demanat –tant a Barcelona a com Badalona–, i que, precisament, doncs, vindria el rei?

Hem de renunciar a l'únic projecte que ens pot donar oportunitats als Pirineus, que som justament el territori amb menys oportunitats de tot Catalunya? Per això de-mano... Escolti, no tenim més remei que fer-ho d'aquesta manera. Fem-ho d'aquesta manera i treballem per competir en aquestos jocs olímpics dels Pirineus 2030 amb una Catalunya independent.

Sí que li demanaria pedagogia, explicar-ho molt millor. Primer ha de sortir el sí del Pirineu a aquestos jocs olímpics, i després el COI, doncs, ens ha de donar aque-sta candidatura. Per tant, expliquem aquestos jocs olímpics, expliquem que poden ser una gran oportunitat per catalitzar el Pirineu i per donar tot això que necessitem els pirinencs, perquè, al final, el que volem amb aquestos jocs olímpics és millorar –ara acabo, president– els serveis que tenim al Pirineu i millorar les oportunitats que te-nim els pirinencs.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. En nom del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula el diputat Antoni Flores.

Antoni Flores i Ardiaca

Gràcies, president. Diputades i diputats... Gràcies, consellera. En primer lloc, li agraïm la seva disposició i la del seu equip d'exposar el procés i el projecte sobre els jocs olímpics d'hivern amb detall i transparència avui en seu parlamentària. Aquest és un valor que hem de subratllar, la transparència i el diàleg de la consellera Vila-grà amb el món local, aquí al Parlament i a tot arreu. I li agraïm l'esforç d'escoltar, no només de parlar per parlar.

Un exemple més clar d'això és el cúmul de reunions i converses a diversos nivells que ens ha detallat fa uns minuts, o que el Govern hagi posat a disposició tots els in-formes tècnics realitzats sobre els jocs olímpics. Les dades hi són, les tenim tots –di-putats, ciutadania–, lo mateix que té el Govern.

Com bé ha explicat la consellera, és en base a aquesta informació –estudis eco-nòmics, ambientals i demogràfics– que s'ha constituït una proposta sostenible, equi-librada, moderna i de futur. I aquesta és la clau ara: decidir, davant d'aquest projecte, amb la informació que tenim, el futur dels Pirineus.

Els que em coneixen saben que jo soc més d'escoltar que de parlar, però aquest cop a la gent de l'Alt Pirineu ens toca alçar la veu de forma clara, i fer-ho després de valorar, entendre i posar-ho tot a la balança. Volem i vull posar en valor la consulta, que la gent del Pirineu puguem decidir. Volem ser protagonistes d'una vegada per totes. Jo en soc un afectat directe, com a pallarès.

Hem estat oblidats durant molt de temps, abandonats, en infraestructures, en po-lítiques actives, en percepció del que som..., i ara volem parlar i decidir sobre aquest projecte que es proposa. Deia la consellera que de les dificultats en surten oportu-nitats. Viure al Pirineu ha estat i encara és ara una dificultat, i no ho hauria de ser tant, a aquestes alçades.

Necessitem oportunitats a gran escala. En necessitem moltes, perquè no se'ns n'han donat gaires. Ja sabem prou bé les dificultats de viure en aquest territori, i volem generar oportunitats per a les nostres comarques i la gent que hi viu, perquè

ens estimem el territori on hem nascut i viscut, on creixen els nostres fills, on volem guanyar-nos la vida.

Compartim que el projecte de candidatura dels jocs olímpics pot ser una oportunitat i un revulsiu. No ho diem nosaltres sols, sinó que també en les dades de l'enquesta veiem com fins a tres quartes parts del Pirineu creuen que els jocs són interessants per al territori.

La proposta de jocs olímpics representa una oportunitat per al Pirineu i per a Catalunya. Una oportunitat per l'impacte econòmic i comunitari; per posar en valor el territori, els seus elements naturals i culturals, els seus productes i serveis; per incentivar la conservació i millora del territori. Una oportunitat per a demostrar que les coses es poden fer diferent, amb democràcia, escoltant-nos i consultant la ciutadania; que es poden fer creient-se el territori i posant el Pirineu al centre de la decisió, incloent-hi les comarques prepirinenques en la implicació, per demostrar que es poden fer uns jocs olímpics diferents, com ja va suposar Barcelona 92, ara fer els primers jocs olímpics alineats amb els objectius de desenvolupament sostenible.

També creiem que poden ser un revulsiu i un accelerador perquè es facin realitat els deures pendents vinculats a connectivitat, a infraestructures, a diversificació de l'economia, a serveis bàsics, al repte de l'habitatge que tenim i patim a les comarques del Pirineu.

Vostè ha dit en reiterades ocasions que el compromís de Govern amb els Pirineus va més enllà dels jocs olímpics, que no està condicionat als jocs. Per a nosaltres, això és clau. I és per això que li demano el compromís màxim per resoldre les mancances històriques i pendents al nostre territori i per desenvolupar al més aviat possible i de forma participada amb el territori una estratègia per al Pirineu 2030 que defineixi model territorial i inclogui totes aquestes demandes i millores de tot el que he dit abans.

Ens fem nostres els conceptes i criteris amb els quals s'està construint aquest projecte de jocs olímpics: participació i sostenibilitat. A la part de participació ja m'hi he referit. Volem decidir i ser protagonistes des de l'Alt Pirineu. Valorem amb encert la doble consulta per al 24 de juliol, perquè aglutina donar la veu a les sis comarques del Pirineu i Aran, però també permet escoltar i pronunciar-se a les tres comarques veïnes, amb qui compartim molts reptes. La consulta ens ha de permetre escoltar totes les veus a favor i en contra, i decidir. I la nostra convicció és remar perquè la ciutadania decideixi aprofitar aquesta oportunitat.

Pel que fa a la sostenibilitat, aquest és un concepte que en l'enquesta que ens explicava, consellera, sortia mencionat per al conjunt de la ciutadania i per a les persones més crítiques amb el projecte per a prendre'l en consideració. Doncs bé, pel que hem pogut escoltar, el projecte proposat afronta uns jocs olímpics d'hivern sent conscients del context d'emergència climàtica que patim. Per això és necessari fer uns jocs sostenibles, descentralitzant i compartint seus; uns jocs que tinguin com a llegat equipaments per a la ciutadania, no les runes de grans infraestructures.

Avui la consellera ens ha detallat propostes específiques per a problemes concrets. No seran uns jocs massificats –1.800 esportistes i tècnics al llarg de quinze dies–, seran amb energia verda, es reutilitzaran infraestructures, es modernitzaran les que calguin. I allò que no es pugui fer a Catalunya no es farà. Per tant, ni projecte especulatiu ni trinxar el territori, sinó poder-ne aprofitar les potencialitats.

I encara una qüestió que volem destacar: poden ser uns jocs que reforcin el paper internacional de Catalunya en el món de l'esport, també l'esport de muntanya –minoritzat, per cert, encara dins dels esports, però importantíssim per a les nostres comarques. Pot servir també per teixir aliances més enllà del nostre país, amb Sarajevo, amb Itàlia, amb França.

Ja vaig acabant. Volem un Pirineu amb veu pròpia, amb oportunitats, aconseguir fer de la muntanya un potencial. Volem un Pirineu amb oportunitats per a la seva gent i tothom que hi vulgui venir. I per això diem «som-hi» a fer els jocs olímpics,

una palanca per convertir-nos en referència mundial de l'esport de neu i de muntanya. Per això diem «som-hi» a desplegar l'estratègia Pirineu 2030, a desplegar les delegacions de la Generalitat, a seguir apostant per estudis superiors al Pirineu, a millorar la connectivitat –s'ha parlat abans de la nacional 260, que és la principal, però n'hi ha d'altres–, les connexions, transport públic –també s'ha parlat del desdoblament de l'R3, però deixo anar ja un projecte per fer allargar la línia de ferrocarril de la Pobla fins a Andorra, que connectaria les dos valls–, i altres aspectes que s'han anat citant.

Per això diem que sí que volem reivindicar allò que som, lligat al nostre territori, i que els jocs olímpics, encara que puguin tenir incerteses, segur que, com tots els reptes, porten associades més oportunitats. De nosaltres depèn saber-les aprofitar.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputat. Abans de que la consellera respongui a les intervencions dels grups parlamentaris, farem una suspensió de cinc minuts –cinc.

La sessió se suspèn a un quart d'una del migdia i dos minuts i es reprèn a un quart d'una i deu minuts.

El president

Consellera, per un temps màxim de trenta minuts, pot respondre les intervencions i les preguntes que li han formulat els grups parlamentaris.

La consellera de la Presidència

Bé; gràcies, president. Intentaré anar ràpid i respondre-ho tot, a veure si ho aconsegueixo. En qualsevol cas, i relacionat amb els aspectes que ha comentat la portaveu de la CUP, evidentment aquesta enquesta, com altres documents, ha estat sol·licitada per la part de transparència com a informació pública i, per tant, és per això que l'hem publicat. És a dir, un cop, diguem-ne, una persona o una entitat o qui sigui ens ho demana, doncs..., en aquest sentit, va semblar important que fos públic per a tothom.

Per tant, el que vam fer nosaltres és penjar-la en cru, eh?, amb dades obertes. I, per tant, tothom hi podia entrar i remenar, i saber, tota la informació, d'on sortia. I, per tant..., òbviament, els titulars no els posem nosaltres, diguem-ne. Fent broma, algú podria dir: «Home, ja m'agradaria...», però no, no faré aquesta broma, perquè, si no, quedaríem fatal davant els companys de la premsa. És evident que nosaltres aquí no hi entrem. Nosaltres vam penjar l'enquesta i vam donar la informació. I, en aquest sentit, doncs, cadascú va fer les seves interpretacions.

Per altra banda, amb relació a diferents visites que hem realitzat i tot plegat, només una mica..., a tall de detall del que hem fet com a conselleria de la Presidència o jo mateixa, al marge que altres, diguem-ne, membres de la Presidència han participat d'altres visites, però perquè vegi una mica que ha sigut molt ampli, l'espectre que hem escoltat: des de la visita a l'Alt Urgell que vàrem tenir amb el consell comarcal, també amb l'Ajuntament de la Seu, també amb el Consell Comarcal de la Cerdanya i les tretze alcaldies, Ajuntament de Fontanals, específicament, INEFC Pirineus, Stop Jocs Olímpics, Salvem la Molina, Agrupació Empresarial de la Cerdanya, representants del manifest Cerdanya...

En una altra ocasió, un altre dia vàrem trobar-nos amb les presidències dels consells comarcals de l'Alt Pirineu i també el Consell de l'Aran. Per altra banda, a l'Alta Ribagorça, amb les alcaldies; al Pallars Sobirà, amb les alcaldies; al Pallars Jussà, amb les alcaldies –la Pobla de Segur, Tírvia, Farrera, Tremp–; el Centre de Visitants del Geoparc de Tremp; el Centre d'Art i Natura de Farrera, que allà ens vam trobar amb agents econòmics i socials, empresaris del riu, hostaleria, cooperatives; Pallars Viu, Escola de Pastors, entitats diverses...

També una trobada amb joves, perquè ens interessa molt escoltar la seva opinió. En una altra ocasió, en una altra data, al Consell Comarcal del Ripollès, amb les alcaldies. Als desplegaments dels Serveis Territorials del Pirineu també vàrem veure'ns amb molts actors del territori, a la graduació de l'Esport Blanc d'enguany, que es va realitzar a la Molina.

També reunions amb la Federació Catalana d'Esports d'Hivern, amb esportistes que han estat als jocs olímpics. Aquestes només són les meves visites. Per tant, hem escoltat a tothom i molt..., diguem-ne, amb un espectre molt divers.

Per altra banda, els quinze informes. Jo me'ls he llegit tots –«tots» vol dir tots, fins i tot alguns que són requeriments esportius que, diguem-ne, són en anglès–, i això m'ha permès veure el que vostè no ha vist, de fet, que és que parlem de mobilitat i parlem de carreteres, però també parlem de tren i, fins i tot, de com millorar-ho fins a la Tor de Querol.

Per tant, aquí sí que no pot dir que només parlem d'unes carreteres en concret o d'uns temes en concret, sinó que és molt divers, l'espectre del que nosaltres parlem als nostres informes. Perquè, efectivament, són importantíssimes, les comunicacions al Pirineu, transversals i també, doncs, diguem-ne, en vertical, en tots els sentits, perquè ho necessiten ja. La ciutadania del Pirineu ho necessita ja. I, per tant, ho hem estudiat més enllà dels propis jocs.

Pel que fa als impactes ambientals, totes les infraestructures –totes– passen els informes d'impacte ambiental. Totes tenen llicències ambientals. Per tant, aquest país, que és molt garantista en aquest sentit, i sovint hi ha alguns grups parlamentaris que justament ens critiquen això, doncs..., ara no pot dir que no fem aquesta valoració d'impacte ambiental d'absolutament tot. Per tant, de dominis esquiabls, de qualsevol planificació que fem, també elements de biodiversitat. I el Pirineu és evident que té els actius més importants del país en biodiversitat. No ens els deixarem perdre; al contrari, tenim una estratègia pròpia, als parcs i fora dels parcs, de protecció de la biodiversitat.

Pel que fa a la consulta, vull posar en valor que per primera vegada exercim el dret a decidir, en aquest cas, de la ciutadania més directament afectada. I, per tant, em sorprèn que la CUP, que està a favor, òbviament, de les consultes, diguem-ne, posi tantes pegues o vegi tants inconvenients amb la que hem plantejat, que és el 24 de juliol per un tema de terminis. I ho hem explicat moltes vegades: necessitàvem fer la modificació de la llei de consultes, i, en tot cas, doncs, això ens ha fet arribar a finals de juliol, que no era la nostra intenció. Volíem fer-ho abans, però ha estat possible fer-ho en aquesta data. No té cap més explicació que aquesta, en absolut.

I li voldria recordar que unes eleccions el 21 de desembre –per tant, quatre dies abans de Nadal– van ser les més participades de la història de Catalunya. Per tant, si un tema interessa, òbviament la gent es mobilitza, i segur que al Pirineu passarà i hi haurà una participació important.

Per altra banda –i ara em refereixo al portaveu dels comuns, que m'ha plantejat diverses qüestions–, nosaltres sempre diem que els jocs olímpics són una pota més dins d'una estratègia que tenim per al Pirineu. És a dir, no és el centre. El centre no són els jocs olímpics, és al revés. Tenim una estratègia per al Pirineu i d'allà en pot penjar –òbviament, tenim molta feina a fer abans d'arribar-hi–, doncs, el llegat dels jocs olímpics.

I parlem de llegat i parlem de tot el que volem relacionar amb la nostra estratègia, perquè, si no tenim una estratègia pròpia, en quedarà ben poc. I això ho hem vist en estudis *ex ante* i *ex post* que han fet en altres candidatures, i vostès ho tenen disponible. Perquè hi ha un dels informes, o dos, que en parlen molt específicament, de tots els beneficis i externalitats positives i negatives que han tingut els jocs olímpics, doncs, en les candidatures que hi ha hagut fins ara.

Pel que fa al llegat, és que, diguem-ne, algun diputat s'hi ha referit... I aquí m'he apuntat la Seu d'Urgell, el canal olímpic i el llegat, doncs, que hi va haver de les

olimpíades del 92. És evident que nosaltres treballem perquè aquell llegat sigui positiu, evidentment reduint-ne totes les externalitats negatives que hi poguessin haver i maximitzant-ne les positives. I, en aquest sentit, crec que coincidim. Més o menys, ha dit: «Coincidim en la diagnosi del que necessita el Pirineu en els grans temes», no?, en fi, de mobilitat, d'habitatge. Jo diria, bé, ja és un punt, arribar a confluïr en la diagnosi. I, en tot cas, pel que vostè ha anomenat de qüestions que mancaven, jo crec que també gairebé totes, si no totes, les he anomenat en l'estratègia que tenim marcada per part de tots els departaments amb relació al Pirineu.

I en tema de carreteres, vostè em parlava de la C-16, que, de fet, és un element..., és una carretera que està molt madura, diguem-ne, la seva millora, i, per tant, no té absolutament res a veure amb els jocs olímpics. És a dir..., en fi, el tema de carreteres Bages-Berguedà, diguem-ne, el tinc una mica controlat i, per tant, el conec molt bé. I, en aquest sentit, doncs, no hi té absolutament res a veure, perquè els debats són de fa molts anys, amb relació també al traçat, perquè hi havia uns traçats que tenien molt impacte, i, per tant, hi va haver un esforç per part del Govern d'ajustar els traçats perquè justament fossin més adequats i que el territori ho visqués com una cosa positiva i no negativa, i no fos una carretera que permetés anar més ràpid per simplement passar a la Cerdanya, no? I, per tant, aquests conceptes els tenim clars.

Per altra banda, aquests elements d'inversions els tenim també parlats amb ajuntaments, consells comarcals, perquè és important que ho prioritzem juntament amb el món local. I, en aquest sentit, l'esforç que li he dit, d'acostament al territori, que hem fet, crec que és l'aval de que, efectivament, hi ha, doncs, aquesta voluntat d'anar a l'una amb el món municipal.

Pel que fa a esport, vostè em parlava del tema de potenciar encara més l'esport de base i em parlava de l'Esport Blanc. Evidentment, n'estem molt orgulloses, d'aquest projecte, i no perilla; al contrari, tenim ganes que realment, diguem-ne, tingui la seva trajectòria. I com ho fem? A través del pla estratègic d'esports d'hivern, que era 2012-2022 i que ara s'acaba, i ja n'estem fent la renovació. Per tant, no perilla en absolut, al contrari.

I això ens permet també, diguem-ne, treballar en aspectes paral·lels, que són els de millorar la tecnificació dels nostres esportistes. I aquí també tenim un pla estratègic de tecnificació. I, en aquest sentit, jo crec que la feina està feta. I, evidentment, eh?, si n'hem de millorar aspectes, els millorarem, però creiem que justament l'aposta esportiva hi és molt clara.

Per altra banda, em parlava d'habitatge. Jo el que li puc dir és que en algun dels estudis que tenim sobre la taula hi havia una peça de possibilitat d'habitatge social a la Vall d'Aran, diguem-ne, a Baqueira, i una altra peça a Puigcerdà. És evident que això és una proposta, és una proposta que hi ha sobre la taula; però, en qualsevol cas, tot ho farem. I també ho he intentat explicar tan bonament com he sabut en la meva explicació: ho farem de la mà dels ajuntaments, ho farem de la mà del territori; no ho farem perquè a nosaltres ens convingui o perquè li convingui als jocs, sinó perquè li convé al territori.

I, pel que fa a altres qüestions més comarcals i com hi participaran altres comarques –no les directament afectades per proves–..., vostè em preguntava com les hi volem implicar. Doncs és evident que un element importantíssim serà l'allotjament. I això no només afectarà on passen proves, sinó totes les comarques del Pirineu –totes–, i probablement més enllà, perquè en aquests moments el que el CIO permet és, justament, estar, diguem-ne, a una certa distància d'on passen les coses i no pas a peu de pista, per entendre'ns, allotjat quan ets un esportista o un tècnic que hi has d'estar, doncs, participant.

Per tant, totes aquestes comarques tindran aquest element d'allotjament, de suport logístic, de suport des d'un punt de vista sanitari, de suports complementaris. I, per altra banda, doncs, participaran del projecte d'olimpíades culturals que nosaltres sempre expliquem.

Pel que fa al PSC... Parlava d'oportunitat històrica; semblava, doncs, que, en fi, posava dubtes sobre el tema consulta, però, en tot cas, posava en valor el fet de que no hi haguessin lluites territorials, més o menys, eh?, si no resumeixo malament els conceptes. Miri, nosaltres pensem en el país sencer, pensem en la Catalunya sencera, i especialment reforcem, amb aquesta candidatura, el Pirineu, i crec que ho he expressat en moltes ocasions al llarg d'avui. Evidentment, també col·laborem. El nostre projecte..., els nostres informes ja preveïen les col·laboracions, perquè, allà on nosaltres no tenim un actiu prou competitiu, puguem col·laborar.

Ens agrada molt el fet de que no sigui una candidatura, un estat, sinó que hi puguin col·laborar entre diferents estats. I això és nou, però això és positiu. Perquè, òbviament, si hi ha infraestructures de salt..., és igual, a França o Itàlia o Sarajevo –ara no vull mostrar-ne l'interès per cap, perquè, si no..., diguem-ne, no tindria sentit–, doncs, és perfecte que puguem col·laborar amb més d'un estat. És sostenible fer això. No té cap sentit fer infraestructures que no toquen.

I, per altra banda, explicar-li que, de fet, nosaltres com a govern de la Generalitat, col·laborem molt intensament, per exemple, trencant totes les barreres i les fronteres administratives. Amb la Catalunya Nord..., la setmana passada vaig ser a Perpinyà signant un document amb la presidenta del departament dels Pirineus Orientals, que ho diuen allà d'aquesta manera, justament per buscar les col·laboracions. I potser en aquest tema també, segur que en aquest tema també. Per tant, la nostra idea és aquesta, col·laborar intensament amb territoris, i, en aquest sentit, doncs, diguem-ne, no fer res que no tingui sentit en el nostre.

En temes energètics, totes les estacions des de fa molt de temps tenen aquest concepte d'energia verda i de residus zero. I, evidentment, aquesta ha de ser la marca. Fer l'energia... –perdó. Sí, generar l'energia que toca des d'un punt de vista de renovables és clau. Ho farem. Ja ho estem fent, però encara ho hem d'aprofundir més. I, evidentment, residus zero. És que això ho hem de tenir tots gravats al front des de casa nostra, no?, en la més íntima..., en la intimitat de cadascú i fins a tot el que fem, públic. Per tant, òbviament, aquí també.

Habitatges socials. N'he parlat una mica, en el sentit de que ja hi ha algunes propostes concretes que crec que són molt interessants.

Pel tema de tecnologies digitals o digitalització, etcètera, bé, de fet, tenim un pla ja desplegant-se que afavoreix un percentatge enorme de la població catalana, però que encara no arriba al cent per cent. I en aquest u o dos per cent que no arriba, doncs, és, efectivament, on hi ha bona part de la ciutadania de l'Alt Pirineu i Aran i de tot el Pirineu. I, per tant, hi seguim treballant, però, clar, arribar a nuclis que estan tan, tan aïllats cada cop és més difícil. Però, en tot cas, el pla hi és i l'executarem fins al final.

Per altra banda, llei de muntanya, sí, i memòria preliminar d'estatut de poble rural. És a dir, aquest Govern està planificant i està canviant normativament el país des d'un punt de vista de la visió dels municipis rurals. La setmana passada vam aprovar aquesta memòria preliminar que li comentava, d'estatut del poble rural. Ens sembla importantíssim tenir la visió de municipis menys poblats que perden població, que en aquests moments, doncs, no poden gaudir de totes les possibilitats com d'altres. I, per tant, és evident que posem aquests elements sobre la taula, perquè girem el focus i posem aquests pobles al centre.

Pel que fa a VOX, molt ràpid, diu que hem parlat molt d'esports, d'ocupació i desenvolupament, i m'encanta que vostè en faci aquest resum, perquè justament va d'això: va d'esport, va de desenvolupament. I del que no va és de política ni de nacionalisme espanyol, que és el que els hi agrada a vostès.

Pel que fa a Ciutadans, no es preocupi, perquè el COI ens escolta. Hi parlem constantment, i, per tant, sap perfectament què estem fent. És a dir, Catalunya és un país que..., les coses les decidim entre tots, col·laborativament. I aquesta qüestió, que és tan rellevant, que és tan important per a una part del territori, la decidirem amb

el territori. És el que farem. Estem configurant la proposta tècnica i la presentarem, doncs, per validar, en aquest sentit... Per això ens interessa tancar la proposta tècnica i després fer la validació més ciutadana. Ja sé que a vostès els hi fan al·lèrgia les consultes, però a nosaltres ens agraden. Ens agraden, perquè, quan hi ha una qüestió com aquesta, tan rellevant, ens agrada escoltar la ciutadania.

I aquest és un projecte de país, és que no és un projecte del Govern. Per tant, com que és un projecte de país, el que hem fet ha sigut col·laborar intensament des del Govern de la Generalitat amb el món municipal, amb les associacions. I és la manera de fer-ho –l’hi he dit–, de baix a dalt. Per tant, això és el que estem intentant i el que estem lluitant. I hi ha molts acords de govern, molts informes, que el que fan és configurar i bastir aquesta candidatura. És el que ens toca fer, som l’executiu, però després ho treballarem, i ho treballarem, doncs, també amb la visió local i amb la visió del territori.

També m’agradaria dir-li que no parli en nom dels altres grups parlamentaris. Jo no ho faig, per prudència. Perquè vostè ha dit que..., vostè, com a Ciutadans, ha dit que no volem els jocs; la CUP ha dit que fem campanya pel sí. Escolti, posin-se d’acord (*la consellera riu*), perquè és contradictori, diguem-ne. D’alguna manera, ens sembla que tothom ho mira des del seu punt de vista, des de la seva ideologia, i nosaltres, en canvi, som l’executiu i intentem, doncs, escoltar tothom i fer el millor per al territori.

En aquest sentit... Perdó, ara se m’han barrejat els papers. Diria que de Ciutadans no tenia res més a respondre. (*Veus de fons.*)

Del Partit Popular –perdó–..., sí, sí, bé, algunes coses a dir, no masses. Ja sabem també que a vostè també li fan nosa les consultes, totes. És a dir, no és que li faci nosa aquesta, és que li fa nosa el dret a decidir, i, per tant, no és una qüestió puntual d’aquesta qüestió. A nosaltres ens sembla que a l’Alt Pirineu i Aran, que és la vegueria més petita, amb aquests 62.000 habitants, tenen el dret a decidir. Han de poder decidir, els hem de posar al centre, i, per tant, els escoltem. I, en aquest sentit, són qui n’estaran directament afectats, perquè allà hi passaran moltes coses. Una prova a Barcelona d’hoquei no crec que tingui gaire impacte en la ciutadania de Barcelona.

I, pel que fa a Junts per Catalunya, bé, m’agrada que hagi començat parlant d’oportunitat, de llegat, del parc del Segre. De fet, jo vaig també poder-ho visitar; no ho he dit, però també vaig visitar aquesta infraestructura. Em van convidar a baixar-hi. No va ser el dia, però ho faré. Ho faré (*la consellera riu*), a la propera baixaré..., diguem-ne, bé, vindré equipada. Però, en qualsevol cas, bé, vostè ho posava en valor, el valor de les estacions; què signifiquen les estacions d’esquí per al seu territori, no?, el retorn que té invertir un euro respecte del que, en valor i amb externalitats positives, té. Per tant, aquesta és la lògica que nosaltres també apliquem.

I, a més, ens agrada molt que tant Esquerra Republicana com Junts parlin des dels diputats del territori, dels que hi viuen, dels que ho senten, dels que tenen les dificultats per moure’s. I, en aquest sentit, doncs, poso en valor això, que són els grups que evidentment poden parlar amb més propietat d’aquesta qüestió.

També m’agrada dir –i referent a aquesta necessitat d’incrementar l’esport base, d’incrementar els esforços per a l’esport base– que justament en aquests estudis *ex ante* i *ex post* sobre els jocs olímpics hi ha alguns elements que estan més en entredit, no?, quant a l’impacte, però aquest..., el fet de que generen base, que generen activitat, més activitat esportiva, és evident a tot arreu. I, per tant, en aquest sentit, també és el nostre objectiu, que la pràctica esportiva es generalitzi. I ara estem parlant d’esports d’hivern; doncs, en els esports d’hivern, entenent-los en general, eh?, esports de muntanya, esports de neu, esports de gel.

I, bé, a Esquerra Republicana, doncs, agrair-li aquesta idea de dir que el Pirineu vol alçar la veu, que se senti ben fort, ser protagonistes; que no tornem mai més a oblidar les persones que viviu al Pirineu, i que ho volem fer fent les coses diferents.

Jo crec que, en fi, des de que hem arribat a aquest Govern, com a mínim hem obert aquest debat d'una forma molt clara, això no ens ho pot negar ningú. I, en aquest sentit, l'objectiu era millorar la qualitat de vida de la ciutadania. És que no podia ser cap altre.

I vostè n'ha parlat, d'aquestes mancances històriques i d'aquest Govern català, que té aquest ple compromís, un compromís plenament ferm amb el Pirineu i amb totes les seves necessitats. I, en aquest sentit, també agraeixo l'explicació que ha fet de la proposta tècnica, per si han quedat alguns dubtes amb relació al que jo he explicat. Crec que ens hem complementat. I, per tant, en aquest sentit, moltíssimes gràcies.

I ho deixaria aquí.

El president

Gràcies, consellera. Algun grup parlamentari vol algun tipus d'aclariment? (*Pausa.*) Doncs, atès el temps emprat per la consellera en la seva resposta, els concediria aquest torn d'aclariments, per un temps màxim de tres minuts. La senyora... (*El president dona la paraula a Maria Dolors Sabater i Puig.*)

Maria Dolors Sabater i Puig

Sí, moltes gràcies. Abans de començar, volia agrair la presència avui aquí, que no ho he fet a la primera intervenció..., la salutació a tothom, però també especialment a les persones de la plataforma Stop Jocs Olímpics. Tenim aquí el senyor Bernat Lavaquiol i també la senyora Alidé Sans, cantant occitana, que ha presentat un treball, *La terra per semblar*, que és una mostra de la lluita per un Pirineu viu des del món artístic i aquest suport... I volia..., crec que és important... La consellera ha parlat de tothom a qui ha escoltat, de les reunions que ha fet. Crec que la veu dels qui hi estan en contra també s'ha d'escoltar. Aquí ells representen una d'aquestes veus.

Però també les veus dels esportistes. S'ha anomenat aquí la senyora Núria Vilarubla, no?; el senyor Fàbrega l'ha anomenada, que és diploma olímpic, que s'ha citat. Aquesta és una esportista que ha signat el manifest i s'ha posicionat públicament en contra dels jocs, com ho han fet Kilian Jornet o Araceli Segarra. Per tant, crec que és important tenir en compte que aquesta oposició té nom i cognoms, també, i molta mobilització territorial. I recordem que el 15 de maig també hi haurà una visibilització d'aquesta concentració al territori.

I la pregunta que li volia fer, consellera, és que... Sobre l'enquesta jo li he fet moltes preguntes; vostè només m'ha contestat sobre el tema de la data, però no m'ha contestat sobre el més important, que és com facilitaran la informació necessària als veïns i veïnes de les comarques afectades. De veritat que, si es creuen la sobirania del poble i volen que realment el poble pugui exercir aquesta sobirania, vostès han de donar aquesta informació. Han de poder deixar que es decideixi amb concreció quines infraestructures, quins pressupostos, què és el que realment vostès estan sotmetent a votació. I li recordo que la consulta de les comarques del Berguedà, Solsonès i el Ripollès..., no els hi deixen, que es posicionin sobre els jocs olímpics, sinó que ja donen per fet que es faran i els hi diuen com hi volen participar.

Vostè ha fet una intervenció sobre el tema de l'energia verda. Ha dit que el pressupost de l'any... Jo li volia recordar que el pressupost de la Generalitat de l'any 22 és de 2 milions d'euros per fer neu artificial a la Molina. I del pressupost total de la Generalitat per a la Cerdanya, de 9 milions d'euros, 7,5 van directes a les pistes d'esquí de descens, 2 dels quals a fer neu artificial. Per tant, és imprescindible que aquestes dades econòmiques de què és el que es sotmet a votació..., vostès ho posin, ho diguin.

Sobretot, consellera, el que necessitem és que vostès retirin aquesta candidatura dels jocs olímpics, demanin disculpes per tots els esforços econòmics i humans que aquest Govern ha gastat amb els diners de tots i totes les catalanes, i que la recu-

peració del Pirineu es posi en marxa per recuperar realment el que és una economia diversificada que acabi amb l'èxode dels joves que han d'abandonar el Pirineu, acabi amb el treball precari, acabi amb la falta de connexions entre les poblacions del Pirineu perquè realment puguin sostenir la seva vida allà, hi hagi recerca... No tenim..., la vegueria del Pirineu és l'única que no té centre de recerca. No s'hi estan assentant la ramaderia, l'agricultura i tot aquest treball primari.

Per tant, nosaltres apostem per un Pirineu viu. Els jocs olímpics no seran el catalitzador d'aquest Pirineu viu. Retirin la candidatura, consellera, i treballem per un Pirineu viu.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada. En nom del Grup Parlamentari d'En Comú Podem, el diputat Parés té la paraula.

Marc Parés Franzi

Gràcies, president. Agrair-li també, consellera, les respostes a les diferents qüestions que li hem plantejat. Jo voldria incidir en tres qüestions i fer un prec.

La primera qüestió té a veure amb la diversificació econòmica, que jo crec que no veiem, doncs, com els jocs contribueixen a la diversificació econòmica, que és el més necessari per al Pirineu. Turisme al Pirineu ja n'hi ha. La qüestió és com potenciem altres sectors que facin, justament, que hi hagi gent que vulgui quedar-se i que vulgui anar a viure al Pirineu –per tant, amb aquesta lògica de repoblament. Això ha de fer-se possible a través dels diferents serveis que ara mateix no hi han, a través de fer possibles les connexions, però també a través d'una estratègia econòmica orientada a la diversificació, i, sobretot, la qüestió de l'accés a l'habitatge, que ens sembla que és extremadament greu.

El segon element és el que té..., que diria que no m'ha respost i que hi voldria incidir de nou. Perquè vostè m'ha dit: «Els jocs són només una pota d'una estratègia de desenvolupament territorial.» Aleshores, jo li plantejo: en el marc d'aquesta estratègia, quin paper hi té el ferrocarril. I, aleshores, si estan decidits o no a impulsar la connexió ferroviària Andorra - la Seu - Alp; si, a més a més, tenen en ment o no allargar el tren tram del Bages fins a Berga, i, ja que ho ha dit un diputat d'Esquerra Republicana –una proposta que a nosaltres ens sembla més complicada, però que, en tot cas..., si l'estan analitzant o no–..., la connexió ferroviària a la Pobla - Andorra, doncs, vaja, si l'han estudiada o si la pensen estudiar.

El tercer element que li volia plantejar és la qüestió de l'emergència climàtica, que creiem que aquí és on realment, doncs, no hi ha una resposta. És a dir, no tenen una resposta per com aquest és un projecte que no encaixa en les previsions d'efecte de l'emergència climàtica a Catalunya en general i al Pirineu en concret. Per tant, les previsions són les que són, les temperatures seran les que seran, la manca de neu és la que hi haurà. I, per tant, aquí és on hi ha un dèficit més gran i que no hi tenim resposta.

Sí. Disculpi, president, perquè el temps no funciona, però, en tot cas, ja...

El president

Li queda un minut, no es preocupi.

Marc Parés Franzi

Ja acabo, president. I volia acabar, doncs, amb un prec, que és demanar-los, al Govern, que la institució sigui neutra en aquesta consulta. Perquè ja sabem i coneixem que vostès són defensors del projecte de jocs olímpics d'hivern, però si impulssem una consulta, en tot cas, el rol de la institució de la Generalitat ha de ser de neutralitat. I ens preocupa que tant per part de diferents conselleries –vostè, que ocupa la conselleria de la Presidència, també la consellera Alsina, no?–..., la defensa que fan, fervent, del projecte dels jocs no sabem com encaixarà amb la neutralitat

institucional exigida en la qualitat democràtica d'una consulta d'aquestes característiques.

Gràcies, presidenta.

El president

Gràcies, diputat. El Grup Socialistes vol intervenir?

Marta Moreta Rovira

Sí.

El president

Doncs la senyora Marta Moreta té la paraula.

Marta Moreta Rovira

Gràcies, president. No agafaré els tres minuts. Només un parell de qüestions.

Una, consellera, no ha comentat re del pla estratègic del Pirineu. Ho dic perquè el conseller Puigneró sí que va fer referència al pla estratègic del Pirineu. Vostè ha parlat de l'estatut dels pobles rurals i de la llei de muntanya, però no del pla estratègic del Pirineu, que jo li demanava, en aquest sentit, què pensaven fer, eh?

I com aquí altres grups parlamentaris sempre apunten a uns esportistes determinats, també podríem dir que la Federació Catalana d'Esports d'Hivern, que és la més important i que és la que en sap més i que té vuitanta clubs en aquesta federació, doncs, dona suport a aquests jocs olímpics d'hivern. O és que aquestes veus no s'han d'escoltar? Jo crec que també s'han d'escoltar. Aquí només sentim un esportista. Per tant, jo crec que hi han moltes altres veus d'esportistes que, precisament, comencen des de la base, que treballen cada dia en temes d'esports d'hivern, i, per tant, s'ha d'escoltar a tothom.

I, per acabar, només dir-li, consellera, que sap greu que aquest suport parlamentari per governar, doncs..., tinguin aquests socis que no comparteixen en absolut aquest projecte que avui debatem.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada. De Ciutadans..., vol intervenir, senyor García?

Joan García González

Sí, també seré molt breu. Com que al final tots utilitzem els tres minuts, menys la senyora Moreta, que no ho ha fet...

Primer, m'ha comentat vostè..., sobre la nostra no voluntat de consultar la ciutadania. Si ens plantejem entre tots què volem consultar a la ciutadania, segur que arribem a acords –n'estic segur– sobre moltíssims temes molt importants que segurament els ciutadans hi voldrien opinar, però vostès al final han fet això, i han fet aquesta consulta bàsicament per pressions polítiques. I ja està, tampoc passa res, ho hem d'acceptar. I vostès ho haurien d'acceptar, o almenys..., jo sé que no ho poden visibilitzar, però no hi ha una voluntat real de conèixer què vol saber o què vol fer el territori, perquè vostès ja saben què vol el territori. Però, bé, és igual. A part d'això, jo el que voldria és que aquesta realitat de consultar sobre temes importants també es traslladés a altres temes que crec que són importantíssims a Catalunya.

No m'ha respost, i, bé, si té un moment..., com està la situació en la relació amb l'Aragó. Jo li volia introduir aquest tema abans. I, no ho sé, simplement vull conèixer si aquest projecte final que vostès diuen que tindran el 20 de maig, doncs, serà amb o sense col·laboració amb l'Aragó i si hi participarà. Perquè, clar, s'han dividit tota una sèrie d'activitats i de modalitats d'esports d'hivern entre l'Aragó i Catalunya, segons el projecte que ens ha fet saber el Comitè Olímpic Espanyol; però, clar, si l'Aragó al final no hi participa, com ho faran? És important saber-ho, no?

I, per últim, ja un comentari, simplement. Jo crec que a vegades desconexem la realitat –i jo no sé si un comentari o un consell... Vostè abans, sense voler, ho ha dit,

i crec que és una analogia sobre el que a vegades fa el seu Govern. Ha dit que havia anat a Perpinyà i que s'havia reunit a Perpinyà, a la Catalunya Nord, o, com en diuen allà, al departament dels Pirineus Orientals. Doncs a vegades és important conèixer com li diuen al lloc on viuen, en aquest cas, els francesos del sud. Per tant, aquesta irrealitat amb la que moltes vegades viuen i aquest llenguatge amb el que viuen és una analogia del que estan fent, de fet, amb aquests jocs olímpics.

El president

Gràcies, diputat. El Grup Parlamentari de Junts per Catalunya també vol algun aclariment. Per tant, té tres minuts.

Jordi Fàbrega i Sabaté

Gràcies, president. Jo sí que seré molt breu, eh? Només dir que he citat la Núria Vilarrubla com a exemple no perquè..., sobre el seu posicionament, sinó perquè és una urgellenca que ha participat a uns jocs olímpics, però podria haver citat el Miquel Travé, que ho farà en un futur, o podria haver citat les tres medalles de la Maialen Chourraut, per exemple. I volia dir el que ja ha dit la diputada Moreta sobre la Federació Catalana d'Esports d'Hivern, eh?

Sí que volia comentar-li a la consellera que crec que és molt important, si realment tenim aquest sí dels pirinencs als jocs olímpics..., després em consta que s'ha d'acabar de construir aquesta candidatura i totes aquestes estratègies. I em consta, doncs, que, això, la idea és fer-ho des del Govern amb un procés de participació, donant la veu a tothom, com ja esteu fent fins ara, no? Crec que aquest també és un tema molt important a remarcar: que, com bé ha dit, no són candidatures tancades, sinó que són candidatures que s'estan fent de la mà del Comitè Olímpic Internacional per anar-les construint, doncs també que es faci, evidentment, com sé que s'està treballant, de la mà del territori, eh?

I només dir això. Jo crec que, amb l'excusa dels jocs olímpics –i crec que ho ha dit també abans la consellera–..., mai havíem parlat tant del Pirineu. I jo crec que això és el que hem de buscar, no?, que aquesta sigui l'excusa per poder aprofitar, per poder treballar i per poder tirar endavant tots els reptes que tenim al Pirineu, que, com tots sabem –i els que hi vivim, més– són molts i són molt importants, no?

I és veritat que aquesta legislatura, doncs, per exemple, s'ha doblat el pressupost de l'IDAPA. S'està fent el desplegament territorial, no?, també liderat des d'aquí mateix, i això és molt important per a nosaltres. La setmana passada es va anunciar que es triplicaven els diners per al manteniment de camins i de nuclis aïllats, que passarem de 3 milions a 9 milions d'euros. Aquesta hauria de ser la legislatura de la llei de muntanya. Vam tindre la compareixença del director general de Polítiques de Muntanya i del Litoral.

Per tant, crec que s'està parlant més que mai del Pirineu, siguin o no l'excusa els jocs olímpics, però hem de catalitzar-ho i ho hem d'aprofitar per tirar endavant. Ho reitero i acabo amb el sí de Junts per Catalunya, amb el sí al Pirineu, amb el sí als pirinencs i amb el sí als jocs olímpics.

El president

Gràcies, diputat. Em sembla que el diputat Flores, d'Esquerra Republicana, també vol dir..., vol algun aclariment.

Antoni Flores i Ardiaca

Gràcies, president. No, seré breu. Només remarcar lo que acaba de dir el diputat Jordi Fàbrega. Amb aquest Govern i aquesta legislatura, el Pirineu se sent molt; vull dir, fins ara havia estat amagat i aquí ha sortit a la llum.

I, després, només un comentari meu, una apreciació. En aquesta compareixença he trobat que hi ha hagut molta intervenció política i potser no tanta d'esports.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputat. Per respondre a aquests aclariments, té la paraula la senyora Laura Vilagrà.

La consellera de la Presidència

Sí, gràcies. Bé, començant per la portaveu de la CUP. Li he explicat que des del primer minut hem escoltat absolutament a tothom, els que hi estan en contra i els que hi estan molt en contra, i més d'una vegada. Per tant, potser el tema és que la CUP només escolta els del no; si escoltés més a tothom, potser tindria altres visions més obertes i més transversals.

En qualsevol cas, i pel que fa a la consulta, el que sí que li puc anunciar és que el dia 27 de maig està previst que el president signi el decret de convocatòria, i, per tant, donem el tret de sortida a aquesta consulta, aquest procés de campanya. I, en aquest sentit, la campanya per part del Govern serà informar sobre el projecte, d'acord? I, per tant, en aquest sentit, aquesta és la nostra funció, informar sobre quina és la proposta, quina és la proposta tècnica, i, per tant, les dades d'inversió, les dades de retorn en tots els àmbits. I, per tant, seran els partits, les entitats..., qui sigui, que faran la campanya pròpiament d'afavorir el sí o afavorir el no, d'acord? Per tant, que quedi clar, el Govern, quina és la seva tasca, que és engegar aquest procés de campanya i d'informació.

Pel que fa a comuns, al portaveu de comuns. La diversificació econòmica, evidentment, també vindrà per l'esport. És a dir, ja en aquests moments la Seu d'Urgell té propostes interessants en temes esportius, també la Pobla. I vull remarcar-ho, perquè alguns d'aquests projectes volen rebre fons europeus o fons addicionals per poder-se tirar endavant, i molts van relacionats amb esports. Aquí sí que..., lliga molt amb els nostres projectes de Presidència, i els ajudarem tant com puguem.

Per tant, un element de diversificació pot ser aquest. N'hi he explicat molts d'altres. Volem que el Pirineu pugui tenir indústria, indústria adequada al territori, però indústria. Volem que el sector primari tingui més força, tingui més possibilitats. Per tant, és en aquest sentit que nosaltres parlem de la diversificació econòmica, però si ho lliguem amb esports, jo li puc parlar d'aquests elements.

El tema de Trambages, com diu la paraula, és Bages. Per tant, en principi, amb l'acord que vàrem fer amb vostès en pressupostos, el tema era recuperar fins a Sallent i, per tant, no al Berguedà. Sí que li he de dir que, parlant amb l'alcalde de Berga, de la CUP, justament una comarca que va perdre el tren fa cinquanta anys, com el meu poble, com Santpedor –és el mateix, és la mateixa línia, però, en qualsevol cas, es va poder mantenir la línia fins a Sallent i no més enllà–, em deia que l'estació del Berguedà és Sallent. És a dir, que ells pretenien recolzar el Trambages per, justament..., que fos el seu tren.

Per altra banda, la campanya informativa. Més o menys ho he explicat: la idea del Govern és aquesta, és fer el decret de convocatòria i fer una campanya informativa. I estem preparant els documents, les possibilitats, el projecte de campanya informativa.

Per altra banda, el pla estratègic dels Pirineus, eh?, i ara em refereixo al PSC, a la portaveu. L'estan acabant d'elaborar des de Vicepresidència. En pocs mesos, diguem-ne, el tindrem, el podem debatre amb el territori, i també els grups parlamentaris tindran ocasió de fer-ho. És un tema que, com que des de Vicepresidència es treballa en tots els àmbits de delegacions territorials, doncs, pertoca, i també pel tema territorial; òbviament, pel tema territori pertoca a Vicepresidència.

I vostè ho ha dit, les federacions d'esports d'hivern van fer un acte, de moment, doncs, concret, sobre el sí, i ara faran altres actuacions, de ben segur, així em consta. I, de fet, ho fan en el marc de molts esportistes que s'hi han anat adherint. Per tant, ho anirem veient. I, en tot cas, correspon a aquestes entitats fer aquesta feina de divulgació.

Pel que fa a Ciutadans, la consulta la fem per convicció, evidentment. És a dir, a nosaltres ens sembla que és la millor fórmula per fer-ho. Hem d'acabar de tancar la proposta des d'un punt de vista tècnic, que ja està negociada, ho hem explicat moltes vegades. I Aragó va dir: «*Okay*.» Aragó va dir que sí a la proposta tècnica. I això ho hem explicat moltíssimes vegades, i també ho ha explicat el president del COE. Per tant, si no em creu a mi, suposo que al president del COE el creurà.

Finalment, Junts per Catalunya i Esquerra..., agrair-vos, diguem-ne, l'impuls i el vostre posicionament. Efectivament, hi haurà d'haver un procés participatiu molt intens. Aquí del que es tracta és de recollir les consideracions, les propostes, el que sorgeixi del territori. Aquest és l'element important. I, evidentment, el tret de sortida serà la consulta, però continuarem. Amb la consulta no s'acaba res, continua un treball molt territorial. I tenim moltes ganes de fer-lo i de que, efectivament, les persones del Pirineu se sentin protagonistes, se sentin escoltades i mai més, doncs, tan lluny com fins ara.

Gràcies.

El president

Gràcies, consellera.

Amb aquesta intervenció acabariem aquesta compareixença.

I aixecariem la sessió.

La sessió s'aixeca a la una del migdia i tres minuts.